

TWO Chapter 631 สัตว์ร้ายผู้พิทักษ์ประเทศ

ที่ประตูพระราชวัง มีเลือดช่านกระเซ็นไปทั่ว

นี่เป็นการสู้รบที่ยากลำบากมากที่สุดของดินแดนซานไห่ และมันส่งผลให้มีผู้บาดเจ็บล้มตายมากที่สุดด้วยเช่นกัน เพราะการสู้รบในครั้งนี้ไม่ใช่เพื่อเอาชนะศัตรู แต่เพื่อทำลายพวกเขา ในสงครามระหว่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับทหารองครักษ์ การจะให้พวกเขายอมแพ้นั้นเป็นไปได้เลย

หลังจากการสู้รบ ผู้เล่นนับหมื่นได้ถูกสังหาร อีกด้านหนึ่ง ทหารองครักษ์ 40,000 นาย สูญเสียอย่างหนัก โดยมี 5,000 นาย ที่ถูกจับกุมด้วยการบังคับ ส่วนที่เหลือถูกสังหารในสนามรบทั้งหมด

ด้วยผลการสู้รบที่ยอดเยียมเช่นนี้ ฝ่ายกองเรือเดินเองก็ได้รับความสูญเสียอย่างหนักด้วยเช่นกัน

โดยไม่ต้องกล่าวถึงกองทัพคนรับใช้ที่สูญเสียอย่างหนัก องครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์ที่มาด้วย 1,000 นาย ยังเหลืออยู่เพียง 200 นาย, องครักษ์ส่วนตัวของโอหยางโชวถูกกวาดล้างอย่างสิ้นเชิง, ส่วนทหารเรือ 40,000 นาย ยังเหลืออยู่เพียง 10,000 นายเท่านั้น ภายใต้การโจมตีอย่างต่อเนื่องของทหารองครักษ์ กองกำลังทหารธนูและปืนพกก็กวาดล้างอย่างสิ้นเชิงเช่นกัน

กองเรือเดินทางเกือบจะไม่สามารถรักษาสภาพกองกำลังเอาไว้ได้ หากไม่ใช่เพราะพวกเขามีเรือรบที่แข็งแกร่ง แม้แต่ชาวเรือของพวกเขา ก็อาจจะถูกสังหารได้

ในการสู้รบครั้งนี้ มีผู้บาดเจ็บล้มตายอย่างหนักทั้ง 2 ฝ่าย จนอาจกล่าวได้ว่ามันไม่มีผู้ชนะที่แท้จริง

.....
....

ขณะที่ทหารองครักษ์ฟ่ายแพ้ เหล่าผู้เล่นทำได้เพียงเฝ้าดูเงียบๆ ความสิ้นหวังค่อยๆแพร่กระจายออกไป และมันไม่มีสิ่งใดที่พวกเขาสามารถทำได้อีกต่อไป

“สิงคโปร์จบสิ้นแล้ว!” บางคนร้องให้ออกมา

เสียงร้องให้เป็นดังโดมิโน่ กระจายออกไปในหมู่ชาวสิงคโปร์

“มีใครสามารถจะช่วยสิงคโปร์ได้อีกหรือไม่?” บางคนถามออกมาอย่างอดไม่ได้

หลังจากที่เงินกวงฟิ้นคืนกลับมา เขาก็ไม่มีหน้าจะไปพบกับเหล่าเพื่อนพ้องที่สนับสนุนเขามาก เขาช่อนตัวเพียงลำพังอยู่หลังกำแพงของกลุ่มทหารรับจ้างเทมาเซค สำหรับผลของสงครามระหว่างประเทศ เงินกวงพอจะจินตนาการได้

สิงคโปร์ไม่มีสัญญาณใดๆเลยว่าจะมีวีรบุรุษก้าวออกมา

ขอให้ผู้เล่นอาชีพสายการทำงานออกไปต่อสู้กับศัตรู? นั่นเป็นเพียงการ
เพิ่มผู้เสียชีวิตเท่านั้น

เกมส์ไม่เหมือนชีวิตจริง พลังต่อสู้ของผู้เล่นอาชีพสายการทำงานคือ 0
ซึ่งต่ำกว่าชาวพื้นเมืองเสียอีก

แม้ว่ากองทัพซานไห่จะเหลือกำลังพลอยู่เพียง 10,000 นาย แต่ก็ยัง
มากพอที่จะกำราบพวกเขาได้ไม่ยาก

ในขณะที่พวกเขาหมดหวัง แต่นั่นว่ามีคนอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความสุข

“ในที่สุดพวกเราทำได้!” โอหยางโซวมองไปที่กองภูเขาศพของทุกคนที่
ล้มตายในสนามรบ มันทำให้เขารู้สึกหนาวไปถึงกระดูกสันหลัง

มีบางครั้งที่ทหารองครักษ์ ทะลวงแนวป้องกันขององครักษ์สงคราม
ศักดิ์สิทธิ์และทหารโล่ดาบ เข้าสู่ขบวนทัพของทหารธนูได้ จนดินแดน
ซานไห่เกือบจะพ่ายแพ้ โชคดีที่โอหยางโซวและองครักษ์สงคราม
ศักดิ์สิทธิ์สามารถกู้สถานการณ์กลับมาได้

ในช่วงสุดท้าย โอหยางโซวกระทั่งเปิดใช้งานการครอบครองอสูร

เจิ้งเหอและขุนพลคนอื่นๆ รวมถึงทหารที่โชคดีรอดชีวิตมาได้ มีการ
แสดงออกที่น่าเกลียดบนใบหน้าของพวกเขา ขณะที่พวกเขามองไปยัง
ฉากที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน บางคนถึงกับอาเจียนออกมา

ไม่มีใครสามารถตำหนิคนเหล่านั้นได้ เพราะฉากที่เกิดขึ้นนี้ มันไม่
แตกต่างจากนรกเลย

มันน่าขยะแขยงอย่างมาก ถึงอย่างนั้น พวกเขาก็ยังต้องเก็บกวาดมัน
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง อุปกรณ์ที่เหล่าผู้เล่นดรอปปิ้งไว้ พวกเขาจะไม่ยอม
พลาดมัน

จากการตั้งค่าของเกมส์ เมื่อถ้าอุปกรณ์ถูกดรอปปิ้งออกมา มันจะหายไป
ภายใน 2 ชั่วโมง

การสู้รบอันโหดร้ายนี้ กินเวลานานกว่า 1 ชั่วโมง

ด้วยเหตุนี้ อุปกรณ์บางส่วนจึงได้หายไปแล้ว พวกเขาต้องรีบเก็บกวาด
อุปกรณ์ที่ยังเหลือทั้งหมด

“ท่านลอร์ด คุณนี่ซี!” เฉินต้าเมิงส่งตราให้กับโอหยางโซว

เมื่อโอหยางโซวรับมันมา เขาก็สังเกตเห็นว่ามันเป็นไอเท็มสำหรับ
ดินแดน จึงไม่แปลกใจเลยที่เฉินต้าเมิงจะจริงจังเกี่ยวกับมัน

ตราการเปิดภูเข : หลังจากเปิดใช้งานแล้ว สามารถเปิดเส้นทางภูเข
ในดินแดนได้

หลังจากที่แผนที่เกมส์ขยายขนาดขึ้น 10 ภูเขาและป่าก็มีขนาดใหญ่
ขึ้นมาก การขนส่งจึงกลายเป็นเรื่องที่ยากลำบาก

ด้วยมาตรฐานเทคโนโลยีในยุคโบราณ การจะเปิดเส้นทางภูเขานั้น
แทบจะเป็นไปไม่ได้เลย แม้ว่าจะมีมุงมั่นในการทำงาน กำลังคนและ
เวลาที่ต้องใช้ก็ไม่ใช่บ่อยๆเลย

ดังนั้น เพื่อเพิ่มความสามารถในการดำเนินเกมส์ ไกอาก็ได้ออกแบบไอ
เท็มสำหรับช่วยเหลือเหล่าลอร์ด

ตราการเปิดภูเขาก็คือเป็นไอเท็มที่ยอดเยี่ยม

เจ้าของเดิมของมันคือ ลอร์ดแห่งเมืองเฟิงซาน น่าเสียดายที่เมืองเฟิง
ซานมีขนาดเล็กจนเกินไป มันจึงไม่มีภูเข ไว้สำหรับเปิดใช้งานตรานี้

หลังจากที่เขาตาย ตรานี้ก็就会被ใช้ประโยชน์โดยโอหยางโซว

โอหยางโซวเก็บตราไว้พร้อมกับดวงตาเป็นประกาย เขารู้ในทันทีว่าจะ
ใช้ตรานี้อย่างไร

ในเวลาไม่ถึง 20 นาที สนามรบก็ถูกเก็บกวาดทั้งหมด เวลาเป็นสิ่ง
สำคัญ โอหยางโซวไม่ต้องการจะรออีกต่อไป เขาสั่งให้ทหารเข้าไปใน
พระราชวัง เพื่อทำขั้นตอนสุดท้ายของสงครามระหว่างประเทศ

ในฉับพลัน เสียงคำรามดังออกมาจากส่วนลึกของพระราชวัง

คิ้วาง!

เสียงคำรามที่ดังออกมานี้ มากพอจะทำให้บางคนหุหนวกได้ เมื่อเหล่า
ทหารได้ยิน พวกเขาก็ตกใจและหยุดก้าวไปข้างหน้าทันที

ไม่นานหลังจากนั้น สิงโตสีขาวหิมะก็ก้าวออกมา

มันดูสง่างามและน่าเกรงขามอย่างมาก

เมื่อโอหยางโซวเห็นมัน การแสดงออกของเขาก็กลายเป็นเคร่งขรึม ใน
ระหว่างปีที่ 5 ในชีวิตที่แล้วของเขา มีสงครามระหว่างประเทศเกิดขึ้น
หลายครั้ง ดังนั้น เขาคงค่อนข้างจะมีความเข้าใจเกี่ยวกับการตั้งค่าของ
สงครามระหว่างประเทศ

จากการตั้งค่า นอกเหนือจากทหารองครักษ์ของเมืองหลวงแล้ว แต่ละ
ประเทศยังจะมีสัตว์ร้ายผู้พิทักษ์ประเทศ ซึ่งทำหน้าที่เป็นปราการ
สุดท้ายของประเทศ

สัตว์ร้ายเหล่านี้เป็นสัตว์ร้ายเทพเจ้า มันแข็งแกร่งยิ่งกว่าสัตว์ร้ายจิต
วิญญาณ

จีนมีสัตว์ร้ายเทพเจ้า 9 ตน ได้แก่ จีหลิน, มังกรฟ้า, พญาคชขาว, หงส์
เพลิง, เต่าชวन्हวู่(เต่าดำ), เซียะจี้, โหว, ไป่เจ้อ และคู่ย์

ถ้าลอร์ดภายในประเทศโจมตีเมืองหลวง สัตว์ร้ายผู้พิทักษ์ประเทศจะไม่
ปรากฏตัวขึ้น มันจะปรากฏตัวขึ้นในสงครามระหว่างประเทศ เมื่อ
สถานการณ์ของประเทศอยู่บนขอบผา

เมืองหลวงของประเทศสิงคโปร์ชื่อว่าสิงโต จึงเป็นธรรมดาที่สัตว์ร้ายผู้พิทักษ์ประเทศของมันจะเป็นสิงโต และมันยังเป็นสิงโตขาวที่หาได้ยากอีกด้วย

สิงโตที่ด้านหน้านี้ ดูแปลกประหลาดอย่างมาก เพียงแค่กลิ่นอายของมัน ก็ทำให้ใบหน้าของเหล่าทหารซีดขาวแล้ว

“ถอย!” โธหยางไชวออกคำสั่ง

เมื่อต้องเผชิญหน้ากับสัตว์ร้ายเทพเจ้า ทหารทั่วไปไม่มีประโยชน์ใดๆ เลย โชคดีที่โธหยางไชวมีสัตว์ร้ายจิตวิญญาณอยู่ข้างกายเขา เมื่อสิงโตขาวประจักษ์ขึ้น เขียวน้อยที่ลอยตัวอยู่ในทางน้ำก็มีปฏิกิริยาทันที

เหนียน!

เขียวน้อยคำรามออกมา และมันรีบมาปรากฏตัวที่สนามรบ

สัตว์ร้ายทั้งสองมีลักษณะคล้ายกันในทุกด้าน และพวกมันสามารถต่อสู้ได้ในระดับเดียวกัน

แม้ว่าเขียวน้อยจะเป็นเพียงสัตว์ร้ายจิตวิญญาณ แต่มันได้บ่มเพาะภายในหอสัตว์ร้ายจิตวิญญาณ ทำให้มันมีการบ่มเพาะที่แข็งแกร่ง ความแข็งแกร่งในปัจจุบันของมัน เหนือยิ่งกว่าพ่อของมันเสียอีก และศักยภาพของมันก็น่าตกตะลึงอย่างมาก มันมีโอกาที่จะพัฒนาเป็นสัตว์ร้ายเทพเจ้าได้ตลอดเวลา

ดังนั้น เมื่อต้องเผชิญหน้ากับสิงโตขาว เขียวน้อยจึงไม่มีความ
หวาดกลัวใดๆ

สัตว์ร้ายผู้พิทักษ์ประเทศนั้นมีการแบ่งชั้นความแข็งแกร่งทั้งหมด โดย
มันจะแบ่งตามความแข็งแกร่งของประเทศนั้นๆ สามารถแบ่งได้ 3 ชั้น
ได้แก่ สัตว์เทพเจ้าชั้นสูง, ชั้นกลาง และชั้นต้น สำหรับประเทศขนาดเล็ก
อย่างสิงคโปร์ สิงโตขาวจึงเป็นสัตว์ร้ายเทพเจ้าชั้นต้นเท่านั้น

จึงอาจกล่าวได้ว่าสัตว์ร้ายทั้งสองนี้สามารถต่อสู้กันได้อย่างสูสี

การต่อสู้ระหว่างสัตว์ร้าย ไม่ได้รวมลักษณะพิเศษใดๆ พวกมันเพียงแค่พุ่ง
เข้าหาคู่ต่อสู้ของพวกมัน แล้วต่อสู้กันด้วยเขี้ยวและกรงเล็บของพวกมัน

มันทั้งกัดและตะปบ เป็นวิธีการต่อสู้ที่ป่าเถื่อนและดุร้ายอย่างแท้จริง
มันดูเหมือนจะเรียบง่าย แต่ทุกการเคลื่อนไหวของพวกมันเต็มไปด้วย
อันตราย ถ้ามีทหารโดนลูกหลงเข้า พวกเขาจะถูกสังหารในทันที

ขนของสิงโตขาวเต็มไปด้วยสีแดงเลือดอย่างรวดเร็ว และมันเต็มไปด้วย
ความเสียใจ ในทางตรงกันข้าม เขี้ยวของเขียวน้อยมีเลือดหยดออกมา
อย่างต่อเนื่อง

การต่อสู้ของสัตว์ร้ายทั้งสองรุนแรงมากขึ้นและมากขึ้นเรื่อยๆ สายตา
ของพวกมันปกคลุมด้วยเลือด ขณะที่ความดุร้ายของพวกมันถูกนำ
ออกมา

โอหยางโซวยืนมองอยู่ด้านข้าง ในระหว่างการสู้รบ เขาได้เปิดใช้งาน การครอบครองอสูรไปแล้ว ตอนนี้เขาจึงเป็นดังคนธรรมดา ที่ไม่สามารถ จะช่วยอะไรเขี้ยวน้อยได้

แต่ถึงแม้ว่าเขาจะสมบูรณ์พร้อม เขาก็ไม่จำเป็นจะต้องช่วยเหลือใดๆ สำหรับเขี้ยวน้อย ในการต่อสู้ระหว่างสัตว์ร้ายด้วยกัน มันจะไม่ยอมให้ ใครเข้ามารบกวนมัน

อย่างไรก็ตาม ในการต่อสู้ครั้งนี้ เขี้ยวน้อยยังไม่ได้ใช้เขาของมัน ซึ่งทำ ให้ออหยางโซวสับสนอย่างมาก กล่าวตามเหตุผลแล้ว เขาของมันน่า ก้าวกว่าเขี้ยวของมันเสียอีก

ค๊ว!

จิตวิญญาณแห่งการต่อสู้ของสิงโตขาวเปล่งประกายขึ้นและมันคำราม ออกมา ในฉับพลัน มันใช้ขาหลังในการยืนขึ้น 2 ขา จากนั้น ก็ยกขา หน้าขนาดใหญ่ของมันขึ้น ตะปบลงรวดเร็วราวกับสายลม

ทุกอย่างเกิดขึ้นในชั่วพริบตา และเท้าขนาดใหญ่ตะปบไปที่เขี้ยวน้อย จนเกิดเสียง เพ็ง! เขี้ยวน้อยไม่อาจจะหลบได้ทัน มันจึงถูกส่งลอย ออกไป ฮ้อง! ชนเข้ากับพื้นดิน และไม่สามารถจะลุกขึ้นได้อีก

“เขี้ยวน้อย!” โอหยางโซวเรียกมัน “ยืนขึ้น!”

เมื่อเขี้ยวน้อยได้ยินเสียงของโอหยางโซว มันก็หันมามองเขา และพยายามลุกขึ้นอีกครั้ง น่าเสียดาย มันลุกขึ้นได้ครึ่งตัว ก่อนจะล้มลงอีกครั้ง

เห็นได้ชัดว่าการโจมตีของสิงโตขาวไม่ใช่การโจมตีธรรมดา มันคงจะเป็นเทคนิคลับบางอย่าง ไม่อย่างนั้น เขี้ยวน้อยจะไม่ได้รับบาดเจ็บแรงถึงขนาดนี้

“ยอดเยี่ยมไปเลย!”

ในเวลานั้นเอง เสียงเชียร์ดังได้ออกมาจากเหล่าผู้เล่นสิงคโปร์ เมื่อครั้งที่สิงโตขาวปรากฏตัวขึ้น พวกเขาไม่ได้คาดหวังมากนัก พวกเขาจึงรอดูอยู่เงียบๆ

แต่เมื่อได้เห็นถึงความแข็งแกร่งของสิงโตขาวแล้ว พวกเขาก็อดไม่ได้ที่จะส่งเสียงเชียร์และชื่นชมมัน

ในหมู่พวกเขา ยังมีบางคนที่เฝ้าเย้ยเขี้ยวน้อย

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น ดวงตาของเขาก็เปลี่ยนเป็นเย็นชา

“ทหาร!”

“ท่านลอร์ด!” จีนต้าเม็งก้าวออกมา

“ทำให้พวกมันเงียบซะ!” โอหยางโซวกล่าวอย่างเย็นชา

“ขอรับ!”

เมื่อเงินตำเมืองได้รับคำสั่ง เขาก็นำองค์กรฯส่งความศักดิ์สิทธิ์ 100 นาย
ออกไปจัดการ ในฉับพลัน ความแตกตื่นเกิดขึ้นในหมู่ฝูงชน

โอหยางโซวไม่ได้อยู่ในอารมณ์ที่จะสนใจผู้เล่นสิงคโปร์ เขามองไปที่
เขี้ยวน้อยอย่างเป็นกังวล ในขณะนั้นเอง สิงโตขาวพุ่งเข้ามาเขี้ยวน้อย
อีกครั้ง

มองไปที่การกระทำของมัน เห็นได้ชัดว่ามันต้องการจะใช้โอกาสนี้
สังหารเขี้ยวน้อย

การต่อสู้ระหว่างสัตว์ร้ายนั้นไร้ความปราณีอย่างแท้จริง

โอหยางโซวต้องการจะช่วยเขี้ยวน้อย แต่เมื่อเขามองไปที่เขี้ยวน้อยแล้ว
เขาก็พยายามอดกลั้นเอาไว้ ถ้าพวกเขาเข้าช่วยในเวลานี้ มันจะ
เหมือนกับว่าพวกเขาดูถูกเขี้ยวน้อย

ตอนนี้ พวกเขาทำได้เพียงมองดูการต่อสู้ และหวังว่าเขี้ยวน้อยจะตอบ
โต้กลับได้เท่านั้น

TWO Chapter 632 รางวัลสงครามระหว่างประเทศ

คว้าง!

สิงโตขาวคำรามและพุ่งเข้าหาเขี้ยวน้อย

เขี้ยวน้อยเป็นสัตว์ร้ายจิตวิญญาณ จึงเป็นธรรมดาที่มันจะมีสติปัญญา ความอภัยศปรากฏขึ้นในดวงตาของมัน มันไม่สามารถจะอดทนได้อีกต่อไป

สิงโตขาวอ้าปากกว้าง มันเต็มไปด้วยความต้องการที่จะกัดเขี้ยวน้อย อย่างเต็มกำลัง ด้วยความแข็งแกร่งของกรามสิงโตขาว หากเขี้ยวน้อย โดนกัดเข้า มันอาจจะตายได้ แม้ว่าผิวหนังและเกล็ดของมันจะแข็งแรง ก็ตาม

“เขี้ยวน้อย!” โอหยางโชวตะโกนออกมา

เขี้ยวน้อยไม่เคลื่อนไหวใดๆ รวากับมันไม่มีพลังจะต่อต้านอีกต่อไป แต่ ก่อนที่สิงโตขาวจะเข้ามาถึง เขี้ยวน้อยก็เคลื่อนไหวในทันที เขาของมัน เปล่งแสงสีขาวขึ้นในฉับพลัน ก่อนจะแทงเข้าไปในร่างของสิงโตขาว

อ้าว!

สิงโตข้างกริโตร้องออกมาด้วยความเจ็บปวด ขณะที่มันถูกกระแทกชน เข้ากับพื้น และเริ่มเดินไปมา

“ทำได้ดี!” โอหยางโชวรู้สึกยินดีเป็นอย่างยิ่ง

เดิม โอหยางโชวไม่เข้าใจว่าทำไมมันถึงไม่ใช่เขา แต่ตอนนี้ เขาพอจะรู้แล้วว่า มันมีเทคนิคลับที่เขาของมัน ซึ่งมันได้บ่มเพาะมาจากหอสัตว์ร้ายจิตวิญญาณ

ด้วยความแข็งแกร่งของแสง หากมันโจมตีตรงๆ สิ่งโตขาวอาจจะไม่ได้
รับบาดเจ็บมากนัก ดังนั้น เขียวอ่อนจึงตัดสินใจเสี่ยง และตอบโต้ใน
ช่วงเวลาแห่งความเป็นความตาย

แสงเปล่งออกมาจากท้องของสิ่งโตขาว ความสามารถในการทำลาย
ของแสงนั้นรุนแรงเป็นอย่างมาก มันได้เผาไหม้อวัยวะภายในของสิ่งโต
ขาวอย่างรุนแรง ถ้าไม่ใช่เพราะความสามารถในการฟื้นฟูที่แข็งแกร่ง
ของสัตว์ร้ายเทพเจ้า สิ่งโตขาวอาจจะตายไปแล้ว

อย่างไรก็ตาม เขียวอ่อนยังไม่หยุดแค่นั้น มันลุกขึ้นและเดินกระเผลก
กระเผลกเข้าไปหาสิ่งโตขาว เกิดเสียง เพ็ง! ขณะที่มันกับเข้าที่หัวของ
สิ่งโตขาว ความปรารถนาที่จะแก้แค้นเต็มอยู่ในดวงตาของมัน

ไม่มีปาฏิหาริย์ใดๆในเวลานี้

คอของสิ่งโตขาวบิดไปมา ก่อนที่อุปสรรคสุดท้ายของประเทศสิงคโปร์
จะถูกทำลายลงในที่สุด

เขียวอ่อนไม่ได้หยุดเพียงเท่านั้น มันเปิดหน้าต่างของสิ่งโตขาว เพื่อ
ควานหาเม็ดกำลังภายใน ก่อนจะกลืนมันลงไป

อีก!

โอหยางโชวอดไม่ได้ที่จะกลืนน้ำลายลง เขารู้ว่า เม็ดกำลังภายในของ
สัตว์ร้ายเทพเจ้านั้น เป็นไอเท็มบำรุงที่น่าเหลือเชื่อ ถ้าโอหยางโชวได้รับ

มัน เทคนิคการบ่มเพาะกำลังภายในของจักรพรรดิเหลืองของเขา
อาจจะทะลวงขึ้นอีกชั้น

อย่างไรก็ตาม โอหยางโซวไม่ได้พยายามที่จะแย่งชิงมันมา

ร่างของสิงโตขาวเป็นสิ่งที่เขี้ยวน้อยได้รับจากการต่อสู้ของตัวมันเอง จึง
เป็นธรรมดาที่มันจะทำในสิ่งที่มันต้องการได้อย่างเต็มที่ นอกจากเม็ด
กำลังภายในแล้ว เนื้อและขนก็ยังคงเป็นไอเท็มบำรุงที่ทรงคุณค่า

หลังจากที่กลืนกินเม็ดกำลังภายในแล้ว เขี้ยวน้อยก็เดินกระโผลกกระเผล
ลงมาที่ด้านหน้าของโอหยางโซว ด้วยท่าทีที่ภาคภูมิใจในตัวเองเป็น
อย่างมาก

โอหยางโซวโน้มตัว ลูบหัวของเขี้ยวน้อย ขณะที่เขายิ้มและกล่าวกับมัน
ว่า “เพื่อนตัวน้อย เจ้าทำได้ดีมาก! ไปพักผ่อนให้สบายบนเรือรบ และ
ข้าหวังว่าเจ้าจะพัฒนาเป็นสัตว์ร้ายเทพเจ้าหลังจากนี้”

เหินยน!

เขี้ยวน้อยยิ่งภาคภูมิใจมากขึ้น มันมองไปที่โอหยางโซวก่อนที่จะหัน
หลังและเดินกระโผลกกระเผลกกลับไป เมื่อเหล่าทหารเห็นเช่นนั้น พวก
เขาก็เปิดทางให้มันโดยอัตโนมัติ ขณะดวงตาของพวกเขาเต็มไปด้วย
ความเคารพ

ภายใต้คำสั่งของโอหยางโซว เผ่ตงหลายปกป้องเขี้ยวน้อย และพามัน
กลับไปหาลงโซวฮ่าว

“ไปกัน!” โอหยางโซวนำทหารเข้าไปในพระราชวัง

พระราชวังในปัจจุบัน เหลือเพียงจักรพรรดิ, สนมของเขา, นางใน และ
ขันทีเท่านั้น เมื่อต้องเผชิญหน้ากับกองทัพซานไห่ พวกเขาไม่สามารถที่
จะต่อสู้ได้เลย พวกเขาไม่ถูกสังหารก็ถูกจับกุมทั้งหมด

โอหยางโซวเดินเข้าไปในห้องโถงหลักของพระราชวัง เขามองเห็นแผ่น
หินสีทอง มันคือแผ่นหินดินแดนของประเทศสิงคโปร์ โอหยางโซวหยิบ
หอกเทียนไม่ออกมา และโจมตีมันโดยไม่ลังเล

ช่วงเวลาที่แผ่นหินดินแดนถูกทำลายลง ประกาศจากระบบดังขึ้นไปทั่ว
โลก

“ประกาศระดับโลก : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นเดี่ยวห่วยี่ สำหรับการ
ทำลายสิงคโปร์, รางวัลพิเศษ : คะแนนการกุศล 100,000 แต้ม,
คะแนนชื่อเสียง 200,000 แต้ม!”

ในความเป็นจริง หลังจากที่ทำลายกองกำลังทหารองครักษ์แล้ว โอ
หยางโซวก็ได้รับคะแนนการกุศลจากการสงครามรวมทั้งหมด 150,000
แต้ม เมื่อรวมกับรางวัลนี้แล้ว มันทำให้เขาได้รับทั้งสิ้น 250,000 แต้ม
ในสงครามเพียงครั้งเดียว

ด้วยเหตุนี้ คะแนนการกุศลรวมของเขาจึงพุ่งสูงถึง 790,000 แต้ม ห่าง
จากตำแหน่งดยุคเพียง 210,000 แต้มเท่านั้น ถ้าเขาทำสงครามระหว่าง
ประเทศเช่นนี้อีก เขาคงจะสามารถบรรลุเป้าหมายของเขาได้

.....

...

“ประกาศระดับโลก : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หฺวี่ สำหรับการ
เป็นคนแรกของโลก ที่ทำลายประเทศได้, รางวัลพิเศษ : ได้รับ
สิ่งก่อสร้างชั้นชอนเร้น!”

หลังจากที่รวมกับ วัดหมาโจ้ว, อาคารรับสมัครงาน, วัดจักรพรรดิเหลือง
และบ้านคำอธิษฐานแห่งเงินแล้ว ดินแดนชานไห่ได้รับสิ่งก่อสร้างชั้น
ชอนเร้นแล้ว 5 แห่ง มันเป็นเรื่องที่น่าตกใจอย่างมาก

ในชีวิตที่แล้วของโอหยางโซว สิ่งก่อสร้างชั้นชอนเร้นทั้งหมดในประเทศ
จีนมีเพียง 5 แห่งเท่านั้น

ชื่อ : เวทีแต่งตั้งขุนพล

ประเภท : สิ่งก่อสร้างชั้นชอนเร้น

ฟังก์ชัน : ทุกๆ 2 ปี จะสามารถเลือกรับสมัครขุนพลที่ต่ำกว่าระดับพระเจ้าได้

ลักษณะพิเศษ : ความดึงดูดบุคคลทางประวัติศาสตร์ เพิ่มขึ้น 20%,
ชื่อเสียงดินแดน เพิ่มขึ้น 5%

การประเมิน : นี่คือนาทีที่ใช้สำหรับรับสมัครขุนพลแบบพิเศษ

ค่าธรรมเนียมในการเปิดใช้งาน 10,000 เหรียญทอง โอกาสในการรับสมัคร ไม่สามารถซ้อนทับกันได้ เมื่อหมดอายุโอกาสที่ค้างอยู่จะถูกลบออก

มันเป็นสิ่งก่อสร้างชั้นซ้อนร้านอีกแห่งที่มีศักยภาพคล้ายกับอาคารรับสมัครงาน อย่างไรก็ตาม สิ่งก่อสร้างชั้นซ้อนร้านนี้สามารถรับสมัครได้เพียงขุนพลเท่านั้น และมีระยะเวลา countdown นานถึง 2 ปี

จากข้อกำหนดของมัน นอกเหนือจากโอกาสครั้งแรกแล้ว โอกาสในการรับสมัครครั้งต่อไป จะเป็นเดือนที่ 1 ของปีที่ 5 ดังนั้น จากระยะเวลาของเกมส์ โอหยางโซวจะสามารถใช้โอกาสของสิ่งก่อสร้างนี้ได้เพียงแค่ 4 ครั้งเท่านั้น

แม้ว่าจะมีข้อจำกัดค่อนข้างมาก แต่มันก็มีข้อดีที่มีค่ามาก สิ่งที่สำคัญที่สุดก็คือ ความสามารถในการเลือกขุนพลที่ต้องการ ซึ่งดีกว่าการรับสมัครแบบสุ่มของอาหารรับสมัครงาน

ด้วยสิ่งนี้ โอหยางโซวจะสามารถเลือกรับสมัครขุนพลตามที่เขาต้องการได้ แต่น่าเสียดาย ตอนนี้ เขาไม่ได้อยู่ในเมืองซานไห่ เขาจึงไม่สามารถใช้โอกาสในการรับสมัครนี้ได้

โอหยางโซวต้องคิดให้ดีสำหรับการรับสมัครขุนพล เพราะมันเป็นโอกาส
ที่หาได้ยากมาก

“ประกาศระดับโลก : สิงคโปร์ถูกทำลายลงแล้ว ความสามารถ, การบ่ม
เพาะ และทักษะของผู้เล่นทั้งหมดในประเทศจะกลับมาเริ่มต้นใหม่ ใน
ขณะเดียวกัน ผู้เล่นชาวสิงคโปร์ทั้งหมดจะถูกเทเลพอร์ตไปยังแผ่นดินที่
ถูกปิดผนึกเป็นการลงโทษ!”

พร้อมกับเสียงประกาศนี้ ผู้เล่นชาวสิงคโปร์ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นชาย,
หญิง หรือแม้แต่ผู้ที่ยังอยู่ในหอการเกิดใหม่ สถานะของพวกเขาถูกล้าง
ออก และพวกเขาถูกเทเลพอร์ตไปทั้งหมด

สำหรับที่ตั้งของแผ่นดินที่ถูกปิดผนึก แม้แต่ในปีที่ 5 ของโกอา ผู้เล่นก็
ยังไม่สามารถหามันพบได้ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เกิดขึ้นแน่นอนก็คือ ผู้เล่น
ชาวสิงคโปร์จะยังคงเล่นเกมต่อไป

ดังนั้น แผ่นดินที่ถูกปกผนึก จึงควรจะเป็นแผนที่พิเศษของเกมส์

แนวคิดหลังของโกอาก็คือ ความสมดุล ผู้เล่นในประเทศที่ถูกทำลาย จะ
ถูกส่งไปยังแผ่นดินที่ถูกผนึกเพื่อเป็นการลงโทษและให้โอกาสใหม่
ทั้งหมดจะขึ้นอยู่กับว่า ผู้เล่นเหล่านั้นจะปรับตัวได้หรือไม่

มีโอกาสที่โอหยางโซวจะได้พบกับผู้เล่นชาวสิงคโปร์อีกครั้งแน่นอนว่า
เขาไม่รู้อนาคต พวกเขาอาจจะได้กลับมาเผชิญหน้ากันอีกครั้ง

นอกจากนี้ ในเวลานั้น ผู้เล่นชาวสิงคโปร์จะแข็งแกร่งขึ้นมาก จนสามารถแก้ปัญหาใหญ่ให้กับดินแดนซานไห่ได้

แน่นอนว่าสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต มันจะไม่ถูกกล่าวถึงในตอนนี้

“ประกาศระดับโลก : ลอร์ดแห่งประเทศจีน ฉีเยว่หฺวู่ยี่ เอาชนะสงครามระหว่างประเทศ ประเทศจีน ได้รับคะแนนศักดิ์ศรีของประเทศ 10 แต้ม, สถานะของผู้เล่นทั้งหมดภายในประเทศ +1!”

การได้รับชัยชนะในสงครามระหว่างประเทศ มันไม่เพียงแค่ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งเท่านั้น แต่มันจะเป็นประโยชน์ต่อทั้งประเทศ โดยที่ไม่ต้องกล่าวถึงสิ่งอื่น เพียงแค่คะแนนศักดิ์ศรีของประเทศที่เพิ่มขึ้น 10 จุด ก็มีค่าเกินกว่าสิ่งก่อสร้างชั้นซ็อนเร็นแล้ว

คนอื่นๆอาจจะไม่เข้าใจคะแนนศักดิ์ศรีของประเทศ แต่โอหยางโซวที่เป็นผู้เกิดใหม่นั้นเข้าใจดี

ตามชื่อของมัน คะแนนศักดิ์ศรีของประเทศจะถูกใช้ในระหว่างสงครามระหว่างประเทศ ในระหว่างสงครามระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายโจมตีหรือป้องกัน พวกเขาจะสามารถเลือกบัพที่ต้องการได้

คะแนนศักดิ์ศรีของประเทศ 1 แต้ม จะใช้เพิ่มบัพ 1% ได้

ตัวอย่างเช่น คะแนนศักดิ์ศรีของประเทศ 10 แต้ม จะสามารถใช้เพิ่มพลังโจมตีให้กับกองกำลังทั้งหมดได้ 10% พวกเขายังสามารถแบ่งเป็นพลังโจมตี เพิ่มขึ้น 5%, และพลังป้องกัน เพิ่มขึ้น 5% ได้อีกด้วย

บัฟนี้จะเป็นเหมือนกับบัฟในแผนที่สมรภูมิ

ไม่ใช่เรื่องยากเลยที่จะจินตนาการถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากทหารทั้งประเทศ แม้ว่าจะเป็นบัฟเพียง 1% มันก็ยังคงส่งผลอย่างมหาศาล

คะแนนศักดิ์ศรีของประเทศจึงมีคุณค่าเป็นอย่างมาก

โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศขนาดใหญ่อย่างจีน ที่มีผู้เล่นจำนวนมาก มันจะยังทำให้บัฟทรงคุณค่ามากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ บุคคลที่เลือกบัฟยังเป็นตัวแทนของประเทศ ดังนั้น โอหยางโจวจึงต้องต่อสู้กับตีเจินและคนอื่นๆ เพื่อที่จะเป็นผู้นำของจีน

นอกจากนี้ คะแนนศักดิ์ศรีของประเทศ ยังส่งผลต่อการตั้งค่าอาวุธของประเทศด้วย

สิ่งที่เรียกว่าอาวุธของประเทศนั้น อาจกล่าวได้ว่า เป็นอาวุธเทพเจ้าผู้พิทักษ์ประเทศ ซึ่งจะคล้ายกลับสัตว์ร้ายผู้พิทักษ์ประเทศ อย่างไรก็ตาม จำนวนอาวุธประเทศนั้นไม่แน่นอน บางประเทศอาจไม่มีอาวุธประเทศแม้แต่ชิ้นเดียว

จากการตั้งค่า คะแนนศักดิ์ศรีของประเทศทุกๆ 30 แต้ม จะทำให้อาวุธ
ประเทศเกิดขึ้นมา สำหรับกรรมสิทธิ์ในอาวุธนั้น ผู้เล่นจะต้องต่อสู้เพื่อ
มัน

สำหรับรางวัล ค่าสถานะของผู้เล่นเพิ่มขึ้น 1 แต้ม

มีใครบ้างที่ไม่เข้าใจการเพิ่มสถานะ? แม้แต่เทคนิคการบ่มเพาะกำลัง
ภายในชั้นสูง ก็ยังเพิ่มสถานะได้เพียง 1 แต้ม ในแต่ละชั้นที่ทะลุผ่าน

สำหรับผู้เล่นในประเทศแล้ว มันจึงเป็นรางวัลที่ดีที่สุด

ด้วยสิ่งนี้ เหล่าผู้เล่นจะขอบคุณโอหยางโซว และยกเขาเป็นดังวีรบุรุษ
ในสงครามครั้งนี้ นอกจากนี้ มันยังช่วยยกระดับตำแหน่งและศักดิ์ศรี
ของเขาภายในประเทศขึ้นอีกด้วย

จากรางวัลของสงครามระหว่างประเทศ จะเห็นได้ชัดว่าโกอาสนับสนุน
มันมากเพียงใด ผู้ชนะสงครามเป็นดังวีรบุรุษ ขณะที่ผู้พ่ายแพ้ถูก
กำหนดให้อับอาย

TWO Chapter 633 ละลอกคลื่นจากสงครามระหว่างประเทศ

หลังจากที่ประกาศแล้วประกาศเล่่าดังออกไป โอหยางโซวและดินแดน
ซานไห่ของเขา ใช้วิธีที่เรียบง่ายและรุนแรง ทำให้โลกตกตะลึงอีกครั้ง
ลอร์ดที่แข็งแกร่งที่สุดในโลก แสดงพลังอำนาจของเขาออกมาอย่าง
แท้จริง

.....

...

ณ ประเทศจีน

ช่วงเวลาทีประกาศระดับโลกดังขึ้น ตอนแรกเหล่าผู้เล่นจีนเต็มไปด้วย
ความตื่นตระหนกและตกใจ ก่อนที่จะเปลี่ยนมาเป็นปิติยินดี

ฟอรัมได้รับการใช้งานอย่างคึกคัก รวากับอยู่ในช่วงปีใหม่จีน ขณะที่
กลุ่มสื่อต่างๆ พากันรายงานข่าวดี บางคนยังไม่พอใจแค่เขียนในฟอรัม
พวกเขาออกไปตามท้องถนนและตะโกนให้ร้องออกไป

โรงเรียน, ภัตตาคาร และโรงชาต่างๆ เนืองแน่นไปด้วยผู้คน คน
เหล่านั้นต่างก็พากันพูดคุยในเรื่องความรุ่งโรจน์ของสงครามระหว่าง
ประเทศ

นี่เป็นโอกาสอันยิ่งใหญ่สำหรับประเทศ

ความนิยมของโอหยางโซว พุ่งทะยานขึ้นในประเทศจีน ซึ่งมันทำให้
เหล่าผู้เล่นมีความรู้สึกที่ดีต่อดินแดนซานไห่ตามไปด้วย ดังนั้น มันจึง
เป็นการช่วยเปิดเส้นทางสู่ความรุ่งเรืองของธนาคารสีสมุทรด้วยเช่นกัน

มีบางคนกล่าวไว้ว่า ถ้าคุณรักใครบางคน คุณจะรักทุกสิ่งทุกอย่างที่
เกี่ยวข้องกับเขา

ธนาคารสี่สมุทรเป็นตัวเชื่อมดินแดนชานไห่กับผู้เล่น จึงเป็นธรรมดาที่มีคนใหม่ๆจำนวนมาก มาฝากเงินเข้ากับธนาคาร และมันยังได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ

ในวันนั้น ธนาคารสี่สมุทรดึงดูดเงินฝากได้มากถึง 10 ล้านเหรียญทอง ทำให้เป็นที่อิจฉาของคนอื่นๆ

ธนาคารสี่สมุทรกลายเป็นธนาคารที่ใหญ่ที่สุดในประเทศจีนโดยสมบูรณ์ ไม่ว่าธนาคารอื่นๆจะพยายามเพียงใด หรือใช้แผนเพียงใด พวกเขา ก็ยังคงไม่อาจเอาชนะความรุ่งโรจน์ดังกล่าวที่เกิดขึ้นได้

มันเหมือนกับดอกไม้ที่ไม่บานขณะที่คุณเอาใจใส่มัน แต่บานสะพรั่งเมื่อคุณไม่ใส่ใจมัน

เหล่าคนวัยชราในประเทศทั้งหมดออกมาแสดงความคิดเห็นต่างๆ ไปฮั้วและสมาชิกพันธมิตรชานไห่คนอื่นๆรู้สึกปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง และพวกเขาพากันสนุกกับงานเฉลิมฉลองของสงครามระหว่างประเทศ

ในวันเดียวกันนั้น ผู้นำกิลด์กลุ่มทหารรับจ้างอสูรโลหิต การผจญภัยสีโลหิต ได้ส่งคำขอเข้าร่วมพันธมิตร แม้ว่าการผจญภัยสีโลหิตจะต้องการรักษาความเป็นกลางภายในประเทศ แต่เขาก็เป็นคนที่หลงใหลในสงครามระหว่างประเทศอย่างมาก

จากชื่อของกิลด์เขา ทุกคนจะสามารถเข้าใจถึงความหลงใหลของเขาได้

แน่นอนว่าพันธมิตรซานไห่ ไม่มีเหตุผลที่จะปฏิเสธการเพิ่มกลุ่มทหาร
รับจ้างอสูรโลหิตเข้ามา ด้วยเหตุนี้ พันมิตรซานไห่จึงแปรสภาพเป็น
โรงไฟฟ้าของพันธมิตรกิลด์ที่แข็งแกร่งที่สุดในจีน ตำแหน่งของพวกเขา
ไม่สามารถจะแตะต้องได้อีกต่อไป

รวมกับไม้ก่อกิลด์ที่โอหยาบโหดเหี้ยมก่อนที่จะออกเดินทางไป
พันธมิตรซานไห่จึงมีอิทธิพลแพร่กระจายไปทั่วเมืองหลวงทั้งเก้า ไม่มี
มุมลับอีกต่อไป

บางคนรู้สึกมีความสุข และบางคนก็เป็นกังวล

สำหรับตีเจิน การที่ดินแดนซานไห่ขยายอำนาจไปยังต่างประเทศ ไม่ใช่
เรื่องดีเลย เมื่อเหล่าคนชั้นสูงที่เล่นสนุกไปวันๆได้รับข่าวนี้ พวกเขารู้สึก
หดหู่เป็นอย่างมาก คนผู้นี้สามารถแก้ปัญหาได้ทุกที่ที่เขาไปจริงๆ

อาจกล่าวได้ว่า การตัดสินใจของตีเจินนั้นน่าชื่นชมอย่างมาก เพราะเขา
ยังคงไม่ยอมแพ้

สำหรับซุนเซินจุน เขาเต็มไปด้วยความอิจฉา, ซาโพนกัณฑ์แน่น, จาน
หลงรู้สึกหลงใหล ทุกคนต่างก็มีปฏิกิริยา อย่างไรก็ตาม เมื่อสื่อข่าว
ได้รับข่าว เขาหัวเราะออกมาและกล่าวว่า “ตามที่คาดหวังไว้ คนผู้นี้ก็
เป็นเช่นเดียวกัน”

.....

ณ อันนัม

จากทั่วทั้งโลก แน่แน่นอนว่าที่รู้สึกซับซ้อนมากที่สุดก็คือเหล่าผู้เล่นอันนัม พวกเขาไม่คาดคิดเลยว่า ดินแดนซานไห่ที่เข้ามาเล่นรอบๆพวกเขา จะทำลายสิ่งคโปรี่ที่เป็นส่วนหนึ่งของอาเซียนได้เร็วเช่นนี้

ความรู้สึกโชคดี, ความหวาดกลัว, ความวิตกกังวล และแม้แต่ความอับอาย เต็มอยู่ภายในใจของพวกเขา

ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น อันนัมก็ยังคงหวาดกลัวต่อดินแดนซานไห่ ลอร์ดแห่งสเมืองไฮฟอง หรวนเทียนเฉว่ ออกมาเคลื่อนไหว เขาตั้งสมาชิกอาเซียนอื่นๆเข้ามาประชุมกัน

แน่นอนว่าวาระหลักของการประชุมก็คือ การจัดการกับดินแดนซานไห่ “อาเซียนไม่อาจปล่อยให้ดินแดนซานไห่คงอยู่ที่นี่ได้ พวกเราจะต้องขับไล่พวกเขาออกไปซะ”

สมาชิกคนอื่นๆในอาเซียน สนับสนุนข้อเสนอของหรวนเทียนเฉว่ ทุกคนรู้ว่า หากดินแดนซานไห่เข้าควบคุมช่องแคบมะละกาแล้ว มันจะกลายเป็นข่าวร้ายสำหรับพวกเขาทั้งหมด

สร้างกองทัพพันธมิตรขึ้นมา แล้วทำลายกองทัพซานไห่ นั่นคือเป้าหมายของพวกเขา

แน่นอนว่า คนที่ได้รับผลกระทบมากที่สุดไม่ใช่อันนัม แต่เป็นยะโฮร์ นั่น
เป็นเพราะในขณะที่ดินแดนซานไห่เข้ายึดเมืองหลวงสิงโตได้ ยะโฮร์กำลัง
ส่งกำลังเสริมเข้าไปในช่องแคบมะละกาเพื่อช่วยเหลือสิงคโปร์

พวกเขาไม่คิดเลยว่า สิงคโปร์จะพ่ายแพ้รวดเร็วถึงเพียงนี้

ตอนนี้ กองทัพยะโฮร์ 50,000 นาย รออยู่ที่ทางเหนือของสิงคโปร์ พวก
เขากำลังรอคำสั่งต่อไป

ในอาเซียน มีเพียงยะโฮร์และชวาเท่านั้น ที่สามารถจะโจมตีสิงคโปร์ได้
เพราะประเทศอื่นๆอยู่ไกลเกินไป

เหมือนกับอันนัม คนอื่นๆทำได้เพียงเปิดปากเท่านั้น เพราะเรือรบของ
พวกเขาจะต้องใช้เวลาในการเดินทางอย่างน้อย 20 วัน กว่าที่จะไปถึง
สิงคโปร์

และนี่ก็ยังคงอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ว่า ทะเลสงบ ไม่มีพายุใดๆ

สำหรับบรูไนที่ก็อยู่ไม่ไกลเช่นกัน เนื่องจากพวกเขาอ่อนแอยิ่งกว่า
สิงคโปร์ จึงไม่จำเป็นต้องกล่าวถึงพวกเขา

สุดท้ายแล้ว พันธมิตรก็ตัดสินใจให้ยะโฮร์และชวา ส่งกองทัพไปโจมตี
สิงคโปร์ ในเวลาเดียวกัน เจนละจะทำหน้าที่เป็นกองกำลังสำรอง
เตรียมพร้อมจะไปเสริมกำลัง

ประเทศอื่นๆจะจัดหาเงินทุนทางทหาร เพื่อแสดงให้เห็นว่าพวกเขามี
ความรับผิดชอบต่อเรื่องนี้ด้วย

แม้ว่าดินแดนซานไห่จะเข้ายึดสิงคโปร์ได้ แต่พวกเขาก็สูญเสียอย่าง
หนัก ด้วยกองทัพพันธมิตรที่ก่อตัวขึ้นจากกองทัพยะโฮร์และชวา มันจึง
เป็นเรื่องง่ายที่จะจัดการ

ในเวลาเดียวกัน หรวนเทียนเฉว่ที่เป็นตัวแทนของอันนัม รับภารกิจใน
การเสริมกำลังของดินแดนซานไห่ในอ่าวเป๋ายไห่ พร้อมกับอันนัม ลูกซอน
ที่อยู่ใกล้กับหมู่เกาะสแปรตลีย์ก็เข้ามาช่วยด้วยเช่นกัน

เพื่อป้องกันไม่ให้ดินแดนซานไห่ตั้งหลักในช่องแคบมะละกาได้ อาเซียน
จึงต้องเคลื่อนไหวอย่างจริงจัง น่าเสียดาย พวกเขามีความเข้าใจ
เกี่ยวกับสงครามระหว่างประเทศน้อยเกินไป และพวกเขาก็ดูถูกดินแดน
ซานไห่มากเกินไป ดังนั้น พวกเขาจึงถูกกำหนดให้ล้มเหลว

ที่ให้ความสำคัญกับสงครามระหว่างประเทศครั้งนี้มีเพียงจีนและ
อาเซียน สำหรับประเทศอื่นๆในเอเชีย พวกเขายังคงตระหนักตกใจอยู่

ผู้เล่นบางส่วนในญี่ปุ่นเริ่มเป็นกังวลกับความแข็งแกร่งของดินแดนซาน
ไห่ ตอนนี้เพิ่งจะเป็นไกอปีที่ 3 มีคนน้อยมากที่สามารถเริ่มสงคราม
ระหว่างประเทศได้

สงครามระหว่างประเทศ ห่างไกลจากสงครามตามปกติในเขต
ทรกัณดารมาก

สำหรับยุโรปและแอฟริกา เหล่าคนที่รู้เรื่องของดินแดนซานไห่ ต่างก็
รู้สึกประหลาดใจ ส่วนเหล่าคนที่ไม่รู้เรื่องของดินแดนซานไห่ พวกเขาเพียง
แค่มองดูเพื่อความสนุกสนาน

ผู้เล่นบางคนไม่แม้แต่จะบอกตำแหน่งของประเทศสิงคโปร์บนแผนที่ได้
สิงคโปร์อยู่ที่ไหน? นี่เป็นคำถามของผู้เล่นหลายคน

แม้ว่าสงครามระหว่างประเทศจะระเบิดขึ้นและขยายตัวออกไปใน
อนาคต แต่สงครามข้ามทวีปนั้นมีโอกาสเกิดขึ้นน้อยมาก เพราะเหล่า
ลอร์ดที่ต้องการจะทำสงครามข้ามทวีป ไม่เพียงแต่ต้องมีชื่อเสียงอย่าง
มากเท่านั้น พวกเขายังต้องร่วมมือและทำงานร่วมกันคนอื่นๆ

แน่นอนว่า ไม่ว่าอย่างไร ดินแดนซานไห่ก็ได้แสดงความแข็งแกร่งของ
พวกเขาไปทั่วโลกแล้ว ใครจะรู้ว่า มันเป็นเรื่องที่ดีหรือไม่ดีสำหรับกองเรือ
เดินทาง

เพราะไม่ว่าอย่างไร คงไม่มีประเทศไหนยินดีที่จะทำงานและร่วมมือกับ
กองเรือผู้รุกราน

.....
.....

ณ สิงคโปร์, พระราชวัง

โอหยางโซวไม่ได้สนใจเกี่ยวกับโลกภายนอก เขาใช้เวลาไปกับการ
แก้ปัญหาหลังสงคราม ความวุ่นวายต่างๆถูกแจ้งเตือนที่หูของเขา
เพื่อให้ดำเนินการจัดการ

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉีเยว่หู่ยี่ สำหรับการยึด
ครองสิงคโปร์ โปรดเลือกวิธีการจัดการ คุณต้องการจะยึดครอง, ทำลาย
หรือควบคุม?”

“การทำลายหมายความว่าอย่างไร?”

โอหยางโซวรู้ว่าการทำลายค่ายโจร จะทำให้ได้รับทรัพยากรและแบบ
แปลนจากสิ่งก่อสร้างบางส่วนมา อย่างไรก็ตาม เขาไม่รู้เรื่องการ
ทำลายประเทศ

“แจ้งเตือนระบบ : เมื่อประเทศถูกทำลาย มันจะกลายเป็นเขต
ทุรกันดารที่ไร้จุดหมาย เมืองต่างๆจะหายไป ขณะที่เหล่าโจรจะปรากฏ
ขึ้นไปทั่ว และประชาชนจะกลายเป็นผู้ลี้ภัย”

“...”

ต้องมีความเกลียดชังประเทศมากเพียงใด ถึงจะตัดสินใจทำลายมันได้?
จากข้อกำหนด การทำร้ายคนอื่นๆเช่นนี้ ไม่ได้ทำให้ใครได้รับประโยชน์

“ฉันเลือกที่จะยึดครอง!”

“แจ้งเตือนระบบ : ขอแสดงความยินดีกับผู้เล่นฉิวหวู่ยี่ สำหรับการยึดครอง สิงคโปร์อยู่ภายใต้การปกครองของดินแดนซานไห่อย่างเป็นทางการ ผู้เล่นสามารถเปลี่ยนชื่อของสิงคโปร์ได้ คุณต้องการจะเปลี่ยนชื่อหรือไม่?”

“เปลี่ยนชื่อเป็นจังหวัดสิงโจว”

โอหยางซิ่ววางแผนจะทำให้สิงคโปร์เป็นจังหวัดภายใต้การปกครองของเขา จังหวัดที่จัดตั้งขึ้นใหม่นี้ จะเป็นจังหวัดที่มีขนาดเล็กที่สุดของดินแดน และเล็กกว่าแม้แต่อำเภอบางแห่ง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ที่พิเศษ จังหวัดสิงโจวจะมีความสำคัญอย่างมากในอนาคต

“แจ้งเตือนระบบ : เปลี่ยนชื่อเป็นจังหวัดสิงโจวสำเร็จแล้ว คุณต้องการจะเปลี่ยนชื่อเมืองสิงโตและเมืองเฟิงชานด้วยหรือไม่?”

“ไม่!”

การเปลี่ยนชื่อจังหวัดจัดการกับสิงคโปร์ที่ชัดเจนแล้ว การเปลี่ยนชื่อเมืองจึงไม่มีความจำเป็นใดๆ

“แจ้งเตือนระบบ : วางผังจังหวัดสิงโจวเสร็จสิ้น เปิดประตูเทเลพอร์ตข้ามประเทศในเมืองสิงโตอย่างเป็นทางการ, คำแนะนำ : ประตูเทเล

พอร์ตของเมืองสิงโต สามารถเชื่อมต่อกับประตูเทเลพอร์ตในเมืองหลวง และดินแดนต่างๆในจีนได้เท่านั้น”

ข้อจำกัดสำหรับประตูเทเลพอร์ตข้ามประเทศ ก็เพื่อเก็บค่าธรรมเนียม การเทเลพอร์ตเท่านั้น แน่แน่นอนว่าดินแดนซานไห่ไม่ต้องกังวลเกี่ยวกับเรื่องนี้

เมื่อโอหยางโชวได้ยืนยันแจ้งเตือนนี้ เขาก็หัวเราะออกมา เขามีความเชื่อมั่นในการรักษาเสถียรภาพการปกครองจังหวัดสิงโจวในที่สุด ก็เพราะประตูเทเลพอร์ตข้ามประเทศนี้

ด้วยสิ่งนี้ กองทัพซานไห่หรือผู้เล่นนักผจญภัยจีน พวกเขาจะสามารถ เทเลพอร์ตมาที่นี่ได้จากเมืองซานไห่, เมืองหย่าซาน หรือแม้แต่เมืองเจิ้นไห่ได้

ด้วยวิธีนี้ จังหวัดสิงโจวก็จะปลอดภัยโดยสมบูรณ์ ไม่อย่างนั้น กองเรือเดินทางที่สูญเสียอย่างหนักคงจะไม่สามารถเผชิญหน้ากับกองทัพพันธมิตรของอาเชียนได้

สิงคโปร์เป็นประเทศแรกที่ถูกทำลาย ผู้เล่นคนอื่นๆจึงยังไม่เข้าใจ เกี่ยวกับการตั้งค่าของเกมส์ พวกเขาคิดว่า การยึดครองประเทศ จะเป็นเช่นเดียวกับการยึดครองดินแดน พวกเขาคิดว่าประตูเทเลพอร์ตจะถูกลบออกไป

หลังจากที่เปิดประตูโทรศัพท์ข้ามประเทศแล้ว ในที่สุด โอหยางโซวกี้
ทำการยึดครองสิงคโปร์โดยสมบูรณ์ ในทันที เขาใช้เงิน 70,000 เหรียญ
ทอง นำกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ โทรศัพท์มาทั้งหมด

กองทัพทหารป้องกันเมืองที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่ ถูกส่งไปยังดินแดนหิน
กองกำลังเดียวที่ยังเหลืออยู่ในดินแดนซานไห่จึงมีเพียงกลุ่มกองทัพ
ทหารองครักษ์ ด้วยเหตุนี้เอง เมืองซานไห่จึงกลายเป็นดังเมืองที่ไร้การ
ป้องกัน

ถึงอย่างนั้น ก็ยังคงไม่มีใครกล้าทำเรื่องตลกใดๆในเมืองซานไห่

TWO Chapter 634 ผู้ว่าราชการจังหวัดและขุนพลเรือ

ฮั่วฉูปิงนำกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ โทรศัพท์มายังเมืองสิงโต แล้ว
เข้าควบคุมเมือง สำหรับเรื่องเฉพาะ โอหยางโซวปล่อยให้เขาจัดการ
ด้วยความสามารถของฮั่วฉูปิง เขาจึงสามารถจัดการกับเรื่องนี้ได้อย่าง
ง่ายดาย

ต่อจากกลุ่มกองทัพทหาร ก็เป็นองครักษ์สงครามศักดิ์สิทธิ์อีก 1,000
นาย

ภายใต้การนำของเจิ้งเหอ กองเรือเดินทางกลับไปยังอ่าวสิงโจว และเริ่ม
ราตรระเวนทะเลรอบๆ ในขณะที่กองเรืออ่าวเป่ย์ไห่เริ่มเดินทางมายัง
เมืองซานไห่ แล้วพวกเขาก็จะโทรศัพท์มายังเมืองสิงโตไม่นานหลังจากนั้น

เขาเสริมกำลังทั้งองค์กรฯ สงคราม ศักดิ์สิทธิ์ และทหารเรือ

โอหยางโซวทำเช่นนี้ เพราะเขาไม่ได้วางแผนที่จะอยู่ที่นี้นานนัก เมื่อ
จังหวัดสิงโจวกลับมาเดินหน้าต่อได้ กองเรือเดินทางก็จะออกเดินทาง
อีกครั้ง การเดินทางครั้งนี้มีความสำคัญอย่างมากต่อดินแดนซานไห่
มันจึงไม่อาจจะหยุดลงได้

กองพลเรือที่ 1 และ 2 ของกองเรืออ่าวเป่ย์ไห่ ที่เข้าร่วมกองเรือเดินทาง
สูญเสียอย่างมาก จนเหลือกำลังพลเพียง 10,000 นายเท่านั้น

ด้วยเหตุนี้ กองพลเรือที่ 3 และ 4 จึงถูกเรียกเข้ามา

ในเวลา เหลือเพียงกองพลเรือที่ 5 เท่านั้น ที่ยังคงอยู่ในอ่าวเป่ย์ไห่ โอ
หยางโซวสั่งให้เผ่ตงหลายทะเลพอร์ตกลับไปเมืองซานไห่ แล้วรับสมัคร
กองกำลัง เพื่อเติมเต็มกองเรืออ่าวเป่ย์ไห่

เผ่ตงหลายกลายเป็นขุนพลเรือคนแรกที่แยกตัวออกจากกองเรือ
เดินทาง

แน่นอนว่าเขาไม่ใช่คนสุดท้าย คือนั่น โอหยางโซวเรียกหยานฮั่วเหยาห
นี่เข้ามาพบ

“ท่านลอร์ด!”

หยานฮั่วเหยาหานี้รีบเข้ามาหาโอหยางโซว เขาคิดว่าตัวเองจะถูกลงโทษ
เขาจึงกังวลเป็นอย่างมาก

ในระหว่างสงครามระหว่างประเทศ กลยุทธ์ดึงดูดตะวันออกและโจมตีตะวันตกของเขา ได้แสดงผลลัพธ์ที่ยอดเยี่ยม อย่างไรก็ตาม ในด้านการดำเนินการ มันมีข้อบกพร่องบางอย่าง คนที่ควรจะถูกตำหนิแน่นอนว่า ย่อมเป็นหยานฮั่วเหยาหนี ที่เป็นผู้คิดแผนการ

เจิ้งเหอนำกองกำลังตะวันออก และผลลัพธ์ที่เขาทำดีกว่ามีคาดเอาไว้ เขาเกือบจะกวาดล้างกองทัพผู้เล่นทั้งหมดได้ในวันเดียว ในทางตรงกันข้าม กองกำลังกลางในช่วงสับสนวุ่นวาย ไม่เพียงพวกเขาล้มเหลวในการเข้ายึดครองเมืองสิงโต เขายังลากกองเรือขึ้นไปทำการสู้รบบนฝั่ง จนทำให้พวกเขาได้รับความสูญเสียอย่างหนัก

การดำเนินการครั้งแรกของหยานฮั่วเหยาหนี กลับกลายเป็นความล้มเหลว โชคดีที่สุดท้ายแล้วพวกเขาได้รับชัยชนะ ไม่อย่างนั้น หยานฮั่วเหยาหนีก็คงจะต้องรับความผิดโดยการฆ่าตัวตาย

ส่งผลให้เขารู้สึกกดดันเป็นอย่างมากในเวลานี้

ในความเป็นจริง หยานฮั่วเหยาหนีคิดมากเกินไป ไม่ว่าจะเป็นโอหยางโชวหรือเจิ้งเหอ ไม่มีใครตำหนิเขา จากคำกล่าวของเจิ้งเหอ มันเป็นเรื่องที่น่าอัศจรรย์อย่างมากแล้ว ที่ขุนพลเรือสามารถบรรลุเป้าหมายได้ในภารกิจแรกที่ได้รับ

คิดเกี่ยวกับมัน ขุนพลในประวัติศาสตร์ นอกเหนือจากตัวประหลาด
อย่างฮั่วฉูปิงแล้ว มีใครบ้างที่ไม่เคยผ่านประสบการณ์สู้รบล้มเหลว
ก่อนที่จะเติบโตขึ้นมา?

แม้แต่ฮั่วฉูปิงก็ยังได้รับการสอนสั่งหลายปีโดยจักรพรรดิฮั่นหวู่ ก่อนที่
เขาจะนำกองกำลังออกสู้สนามรบ ดังนั้น มันจึงเป็นความจริงที่ว่า ไม่มี
ขุนพลที่ประสบความสำเร็จในประวัติศาสตร์คนใด ไม่ได้เรียนรู้หรือไม่มี
ครูผู้สอน

โดยไม่ต้องกล่าวถึงขุนพลในประวัติศาสตร์ แม้แต่ขุนพลพื้นเมืองอย่าง
เผ่ตงหลาย ก็ยังมีประสบการณ์มากมาย ในทางกลับกัน หยานฮั่ว
เหยาหนีใช้พรสวรรค์ของตนเองในการปีนขึ้นไปสูงในกองทัพเรือ เมื่อ
พิจารณาทุกสิ่งทุกอย่างแล้ว เขาเพียงจะใช้เวลาอยู่ในกองทัพเรือ ไม่ถึง 1
ปีด้วยซ้ำ

มีทักษะถึงระดับนี้ได้ในช่วงเวลาเพียง 1 ปี แล้วยังต้องการอะไรอีก?

โอหยางโซวไม่ได้สนับสนุนหยานฮั่วเหยาหนี เพราะศักยภาพและการ
เจริญเติบโตของเขาหรือ?

ดังนั้น สงครามในครั้งนี้ จึงเป็นโอกาสที่ดีที่สุดในการฝึกอบรมเขา โอ
หยางโซวต้องการเห็นขุนพลผู้นี้เติบโตขึ้น เขาต้องการให้หยานฮั่ว
เหยาหนีก้าวไปข้างหน้า และไม่จมลงจากความล้มเหลว

“ทะเลรอบๆจังหวัดสิงโจว จำเป็นต้องได้รับการปกป้อง ข้าคิดว่ามีความจำเป็นต้องสร้างกองทัพเรือที่แข็งแกร่งขึ้นที่นี่” โอหยางโซวมองไปที่หยานฮั่วเหยาหนี เขายิ้มและถามออกไปว่า “เจ้าคิดอย่างไรเกี่ยวกับเรื่องนี้?”

หยานฮั่วเหยาหนีตกใจอย่างเห็นได้ชัด คำกล่าวของลอร์ด ชัดกับความคาดหวังของเขาอย่างสิ้นเชิง

คิดเกี่ยวกับมัน หยานฮั่วเหยาหนีตอบว่า “ข้าก็คิดเช่นนั้น ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของสิงคโปร์มีความสำคัญอย่างมาก หากปราศจากกองทัพเรือที่แข็งแกร่งคอยปกป้อง การค้าทางทะเลคงจะไม่สามารถเริ่มต้นได้”

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น เขาก็ยิ้มกว้างออกมา

ข้อได้เปรียบของหยานฮั่วเหยาหนี ในฐานะผู้เล่นเปิดเผยออกมาในทันที เห็นได้ชัดว่าเขาเข้าใจเป้าหมายของโอหยางโซวในการยึดครองสิงคโปร์ ดังนั้น เขาจึงวิเคราะห์คำถามนี้ได้อย่างรวดเร็ว

ในเวลานี้ แม้แต่เจิ้งเหอกังยังไม่เข้าใจความคิดทางยุทธศาสตร์ของเขา

ด้วยเหตุนี้ โอหยางโซวจึงมีความเชื่อมั่นในตัว of หยานฮั่วเหยาหนี และเขากล่าวว่า “กล่าวได้ดี ข้าได้พูดคุยกับขุนพลเจิ้ง เกี่ยวกับการจัดเตรียมกองเรือทั้งสิ้น ที่อยู่ภายใต้กองทัพเรือหนานหยางแล้ว กองเรือที่

4 จะตั้งอยู่ที่จังหวัดสิงโจวแห่งนี้ และจะถูกเรียกว่ากองเรือสิงโจว”

“ท่านลอร์ดทรงสติปัญญานัก!” หยานฮั่วเหยาหนีเต็มไปด้วยความ
ตื่นเต้น สัญชาติญาณของเขาบอกว่า ลอร์ดต้องการให้เขาเป็นผู้สร้าง
กองเรือสิงโจวขึ้นมา

ตามที่คาดไว้ โอหยางโซวกล่าวต่อว่า “กองพลเรือที่ 3 และ 4 ของกอง
เรืออ่าวเป่ย์ให้กำลังทะเลพอร์ตมายังเมืองสิงโต กองเรือใหม่จะใช้กำลัง
พล 10,000 นาย ที่ยังเหลือรอดเป็นแกนหลักในการจัดตั้งกองพลเรือที่
1 และยังมีอีก 30,000 นาย จากกองกำลังที่กำลังทะเลพอร์ตเข้ามา
ด้วย”

การลดขนาดของกองเรือเดินทาง เป็นส่วนหนึ่งของแผนการเดินทางที่
เจิ้งเหอวางเอาไว้ เนื่องจากหลังจากที่ผ่านช่องแคบมะละกาไปแล้ว การ
หาเสบียงของพวกเขาจะยากลำบากขึ้นมาก

กองเรือที่มีขนาดใหญ่มากจนเกินไป อาจจะทำให้พวกเขาไปไม่ถึงช่อง
แคบอังกฤษได้

“นอกจากนี้ ในวันพรุ่งนี้ ผู้มีความสามารถพิเศษกลุ่มใหญ่จะถูกทะเล
พอร์ตมาที่เมืองสิงโต เพื่อสร้างโรงงานเหล็กกล้าและอยู่ต่อเรือขนาดใหญ่
นี่ก็เพื่อให้กองกำลังและเรือรบทั้งหมดพร้อมใช้ประโยชน์ กองเรือสิงโจว
ยังขาดขุนพลเรือรบพิศชอบ และขุนพลเจิ้งแนะนำเจ้ามาให้ข้า เจ้ามี
ความมั่นใจหรือไม่?” โอหยางโซวจึงไปที่หยานฮั่วเหยาหนี

เมื่อหยานฮั่วเหยาหนีได้ยินคำกล่าวเหล่านี้ เขาก็เต็มไปด้วยความรู้สึกที่
ซับซ้อน เขาไม่ได้คาดหวังว่า ไม่เพียงแค่ว่าเขาจะไม่โดยตำหนิเท่านั้น เขา
ยังได้รับการเลื่อนขั้นเป็นขุนพลเรือแห่งกองเรือด้วย

ความโชคดีดังกล่าว ไม่อาจจะอธิบายเป็นคำพูดได้ ขณะที่เขากำลัง
คิดถึงเรื่องนี้ เขาก็คุกเข่าลงต่อหน้าลอร์ด และประกาศอย่างเคร่งขรึมว่า
“ท่านลอร์ดปฏิบัติกับข้าเป็นอย่างดี ข้าจะรับใช้ประเทศให้ดีที่สุด!”

“ข้าก็หวังเช่นนั้น” โหหยางโชวพยักหน้า

ตำนานในประวัติศาสตร์กองทัพเรือของดินแดนซานไห่ ได้มาถึง
ช่วงเวลาที่สำคัญที่สุดของเขาแล้ว ตำนานของเขาเริ่มเปิดฉากขึ้นแล้ว

เรื่องราวความไว้วางใจระหว่างลอร์ดและขุนพลนี้ จะแพร่กระจาย
ออกไปสู่คนรุ่นใหม่ในอนาคต

.....
....

ไกอ่า ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 23, วันที่สองหลังจากสิ้นสุดสงคราม
ข้าราชการจากรัฐบาลขุนพลผู้ว่าราชการแห่งหนานเจียง ถูกเทเลพอร์ต
เข้ามา เพื่อทำการเปลี่ยนโครงสร้างการปกครองของจังหวัดสิงโจว ให้
เป็นไปตามดินแดนซานไห่

ต้องขอบคุณการตั้งค่าของเกมส์ ชาวพื้นเมืองจึงไม่ได้มีความผูกพัน
กับประเทศของตนมากเกินไปนัก ส่งผลให้ พวกเขายอมรับการปกครอง
ของผู้ปกครองคนใหม่

สำหรับคนที่ไม่แน่นอนที่สุดอย่างเหล่าผู้เล่น พวกเขาหายตัวไปทั้ง
หมดแล้ว

ดังนั้น มันจึงไม่ได้มีอุปสรรคมากนักในการปกครองสิ่งใจของพวกเขา
ส่วนอุปสรรคจากภายนอกก็คือ อาเซียน

สำหรับตัวเลือกในตำแหน่งผู้ว่าราชการจังหวัด โอหยางโซวจะต้อง
พิจารณาให้ดี คนผู้นั้นจะต้องดำเนินกิจการของดินแดนได้ และจะต้อง
รับมือกับอาเซียนได้

จากบรรดาผู้ว่าราชการจังหวัดและเจ้าทบวงทั้งหมด โอหยางโซวมองไป
ที่เผ่ยจู

ปรากฏแรก เนื่องจากเขาเป็นผู้สงบหลังหนาน, ผลที่เขาทำกับพวก
เติร์กก็ได้แสดงถึงความสามารถของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กลยุทธ์
ทางเศรษฐกิจที่เขาใช้ในภาคตะวันตก ซึ่งมีสถานการณ์ที่คล้ายกับ
สถานการณ์ที่จังหวัดสิงโจวกำลังเผชิญในปัจจุบัน

ประการที่สอง จากผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหมด เขายังเป็นคนเดียวที่ยัง
ไม่ได้ทำงาน จังหวัดก๊วยหลินยังคงอยู่ภายใต้การปกครองของนครรัฐฉวน

วนเป่ยและเสี้ยงหนาน ผู้ว่าราชการจังหวัดก๊วยหลินผู้นี้ ทำได้เพียงซ่อนตัวอยู่ใน

ฐานที่มั่น และใช้เวลาไปกับกลุ่มกองทัพเสือดาวเท่านั้น

พวกเขาได้เสร็จสิ้นการก่อสร้างฐานที่มั่นดอกไม้เหี้ยวเฉาแล้ว แต่ไม่มีใครรู้ว่า พวกเขาจะยึดครองจังหวัดก๊วยหลินได้เมื่อใด

จึงเป็นธรรมดาที่โอหยางไชวจะไม่ยินดีปล่อยให้เสนาบดีผู้นี้ว่างงานชั่วคราวได้ ในอนาคต เมื่อเขายึดครองจังหวัดก๊วยหลินได้ เขาจะเลือกผู้ว่าราชการจังหวัดคนอื่น

กว่าเผ่ยจู่จะเดินทางจากฐานที่มั่นดอกไม้เหี้ยวเฉามาถึงประตูทะเลพอร์ต มันจะต้องใช้เวลาราว 3-4 วัน ช่วงเวลาดังกล่าว โอหยางไชวจะเป็นผู้รับผิดชอบการปกครองทั้งหมด

ในเวลานี้ นอกเหนือจาก ทหาร, ข้าราชการ และผู้มีความสามารถพิเศษแล้ว ยังมีกลุ่มลับอีก 4 กลุ่มเข้ามาด้วย พวกเขาก็คือ องค์รักษ์ซานไห่, องค์รักษ์อสรพิษทมิฬ, ฝ่ายข่าวกรอง และวัดหงหลู่

ทั้งสี่ลอบเข้ามาในเมืองสิงโต และพวกเขาสร้างสถานีข่าวกรองของตนเองขึ้นมา เริ่มทำงานให้เร็วที่สุด ในบรรดาพวกเขา กลุ่มที่พิเศษที่สุดก็คือ องค์รักษ์อสรพิษทมิฬ ที่อสรพิษทมิฬเข้ามาดูแลด้วยตัวเอง

ในการปฏิรูปองค์กรข่าวกรองทั้งสามก่อนหน้านี้ โอหยางโซวได้
กำหนดให้องค์กรอสรพิษหิมิฟ เป็นองค์กรข่าวกรองระหว่างประเทศ
โดยใช้จังหวัดสิงโจวเป็นกระดานน้ำ พวกเขาจะแทรกซึมเข้าไปใน
ประเทศอื่นๆของอาเซียน

ดังนั้น อสรพิษหิมิฟจึงต้องมาทำงานด้วยตัวเอง

ด้วยเหตุนี้ ในระยะเวลาเพียง 2 วัน จำนวนผู้โทรศัพท์เข้ามา จึงมี
มากกว่า 120,000 คน ซึ่งคิดเป็นค่าใช้จ่ายถึง 120,000 เหรียญทองใน
ครั้งเดียว

แน่นอนว่าทั้งหมดนี้คุ้มค่าแน่นอน

.....

ณ เมืองสิงโต, พระราชวัง

โอหยางโซวไม่สามารถจะทนต่อการทำลายพระราชวังที่สวยงามได้ เขา
จึงสั่งให้ปรับปรุงมันเป็นศาลาราชการ โดยเขาพักอยู่ที่ตำหนักแห่ง
หนึ่งในพระราชวังเป็นการชั่วคราว

“เรียนท่านลอร์ด การทำตารางสมบัติทั้งหมดเสร็จสิ้นแล้ว โปรดดู
ขอรับ!” ไป๋หนานฉูถูกโทรศัพท์มาเป็นพิเศษ เพื่อช่วยโอหยางโซว
จัดการเรื่องต่างๆ

เมื่อโอหยางโซวรับเอกสารมาดู เขาก็ยิ้มกว้างออกมา

หลังจากที่เข้ายึดครองประเทศแล้ว เขาไม่เพียงแค่ว่าได้รับประชากรและที่ดินเท่านั้น เขายังได้รับโชคลาบก้อนโต แน่แน่นอนว่ามันก็คือ สมบัติของประเทศ

จากการประมาณ มีเงินมาถึง 1.7 ล้านเหรียญทอง, กล้องเพชรพลอย 20 กล้อง, เซตชุดเกราะทหารองครักษ์ 10,000 เซต, หอก, ลูกศร และทรัพยากรทางทหารอื่นๆอีกเป็นจำนวนมาก

มูลค่าทั้งหมดของมันไม่น้อยกว่า 4 ล้านเหรียญทอง

ด้วยเหตุนี้ ความสูญเสียทั้งหมดของพวกเขาจึงได้รับการฟื้นคืนกลับมา และพวกเขายังได้รับกำไรส่วนเกินก้อนโตอีกด้วย ค่าใช้จ่ายในการเทเลพอร์ตจึงไม่จำเป็นต้องกล่าวถึง

TWO Chapter 635 ความแตกแยกของอาเชียน

นอกเหนือจากกำไรจากสมบัติของประเทศแล้ว อุปกรณ์ผู้เล่นที่ดรอปป
ออกมาจำนวนมากก็มีค่าอย่างมาก แม้ว่าอุปกรณ์เหล่านี้จะไม่เหมาะ
กับกองทัพของเขา แต่มันก็ยังสามารถขายให้กับผู้เล่นอื่นได้

อุปกรณ์เหล่านี้ มีมูลค่ารวมกว่า 1 ล้านเหรียญทอง

คิดเกี่ยวกับมัน โอหยางโซวเงยหน้าขึ้นและกล่าวว่า “เตรียมจดบันทึก”

“ขอรับท่านลอร์ด!” ไปหานานผูหยิบหนังสือมาเตรียมจดบันทึก

นับตั้งแต่วันที่เจ้ากรมควบคุมข้าราชการ จางถึงหยู ได้ผลักดันระบบ
จดหมายเหตุ ทุกประกาศคำสั่งของโอหยางโซว จำเป็นต้องให้
สำนักงานเสมียนจัดการก่อนลงนามเสมอ

“ประการแรก อัญมณีและเครื่องประดับทั้งหมดจะถูกย้ายไปยังเมือง
ซานไห่ เพื่อให้ท่านหญิงจัดการ”

นับตั้งแต่วันที่คฤหาสน์ขุนพลผู้ว่าราชการไม่ได้รับการสนับสนุนทาง
การเงินอีก พวกเขาก็จำเป็นต้องเก็บเงินก้อนโตไว้ใช้สำหรับเป็น
ค่าใช้จ่ายประจำวันภายในคฤหาสน์ ในระหว่างงานแต่งงาน ช่งเจี๋ยก็ได้
ใช้ของขวัญที่ได้รับมา เป็นเงินทุนสำหรับคฤหาสน์ ดังนั้น ทุกครั้งที่พวก
เขาได้รับผลกำไรทางการเงินที่ยอดเยียม โอหยางโซวจึงได้มอบส่วน
หนึ่งให้ช่งเจี๋ยเป็นผู้จัดการ

“ประการที่สอง อุปกรณ์ในคลังแสง นอกเหนือจากที่เติมเต็มทรัพยากรสำหรับกองเรือเดินทางแล้ว ส่วนที่เหลือให้ใช้สำหรับการจัดตั้งกองพลทหารรักษาการจังหวัดสิงโจว” กองพลทหารรักษาการณจังหวัดนี้ จะใช้เชลยศึกที่เป็นทหารองครักษ์ 5,000 นาย เป็นแกนหลัก และรับสมัครกำลังพลเพิ่มจากในเมืองสิงโต นอกจากนี้ ยังมีบางส่วนที่จะถูกนำมาจากเมืองซานไห่ด้วย

“ประการที่สาม อุปกรณ์ผู้เล่น มันจะถูกขายโดยทบวงการเงิน เงินทั้งหมดจะถูกส่งให้กับฝ่ายอุตสาหกรรม โดยพวกเขาจะนำเงินไปซื้อชาต่างๆ เพื่อทำการค้าชา”

ยังเร็วเกินไปที่จะกล่าวถึง การเปิดเส้นทางการค้าระหว่างดินแดนซานไห่และตะวันตกในตอนนี้อย่างไรก็ตาม ด้วยการเข้ายึดครองสิงคโปร์ของพวกเขา การเปิดเส้นทางการค้าระหว่างดินแดนซานไห่และตะวันตกนั้น มันขึ้นอยู่กับเวลาเท่านั้น

“ประการที่สี่ เงินจำนวน 1.7 ล้านเหรียญทองนี้ ข้าจะเก็บไว้เอง 1 ล้านเหรียญทอง, 500,000 เหรียญทอง ใช้สำหรับเป็นค่าชดเชยให้กับครอบครัวของทหารที่ตายรวมถึงค่าใช้จ่ายทางทหารของกองเรือทั้งสองด้วย สำหรับส่วนที่เหลืออีก 200,000 เหรียญทอง จะถูกใช้เป็นงบประมาณทางการเงินของจังหวัดสิงโจว” โอหยางไชวจัดสรรเงินทั้งหมดโดยการกล่าวเพียงไม่กี่ประโยค

ที่ระดับเขา เงินหลักล้านเหรียญทองนั้นจัดสรรได้ไม่ยากนัก

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 24

ณ จังหวัดสิงโจว

“ท่านลอร์ด มีข่าวกรองจากแนวหน้าขอรับ!”

เงินตำเมืองถือจดหมายไว้ในมือ ขณะที่รีบเข้ามาหาเขา

โอหยางโซว์รับจดหมายมาเปิดอ่าน มันเป็นจดหมายจากฮั่วฉูปิง กลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ พบร่องรอยของกองทัพยะโฮร์ ซ่อนตัวอยู่ที่ทางเหนือ

ในปัจจุบัน ฮั่วฉูปิงค่อยๆนำกลุ่มกองทัพทหารองครักษ์ไปปิดล้อมศัตรู ที่เป็นกองกำลังเสริม 50,000 นาย อย่างเงียบๆ รอให้ศัตรูเข้ามาติดตามท้ายของพวกเขา ฮั่วฉูปิงเขียนจดหมายมาเพื่อถามลอร์ดว่าจะให้จัดการกับกองกำลังนี้อย่างไร

เห็นได้ชัดว่าฮั่วฉูปิง มองศัตรูอยู่ในกำมือของเขาแล้ว

จดหมายฉบับอื่นๆมาจากสำนักงานใหญ่ของฝ่ายข่าวกรองที่เมืองซานไห่ จากข่าวกรอง กองทัพเรืออันนัมได้เริ่มลาดตระเวณที่อ่าวเป่ยไห่ ซึ่ง

ดูอันตรายเป็นอย่างมาก

“อาเชียนกำลังเตรียมจะทำอะไร?” โอหยางโซวพิมพ์

ขณะที่สิงคโปร์ถูกยึดครอง โอหยางโซวคาดการณ์ไว้แล้วว่าวันนี้จะมาถึง กลยุทธ์ของโอหยางโซวคือสร้างความแตกแยก

ตราบใดที่อาเชียนอาเชียนไม่ร่วมมือกัน พวกเขาก็จะไม่เป็นภัยคุกคามใดๆ

โอหยางโซวตอบจดหมายต่างๆ และออกคำทางทหารออกไปอย่างหลากหลาย

ในจดหมายถึงฮั่วฉูปิง โอหยางโซวได้สั่งให้ฮั่วฉูปิง ทำการจับกุมกำลังเสริมของศัตรู โดยให้มีผู้เสียชีวิตน้อยที่สุด ในเวลาเดียวกัน เขาจะส่งกองเรือขนาดเล็ก นำจดหมายจากโอหยางโซวไปให้กับยะโฮร์

ในจดหมายถึงยะโฮร์ เขากล่าวว่าดินแดนซานไห่ยินดีจะทำการค้ากับยะโฮร์ สำหรับรายละเอียดเฉพาะ เขาต้องการให้ยะโฮร์ส่งตัวแทนมาที่เมืองสิงโตเพื่อพูดคุย

ในบทความสุดท้ายของจดหมาย โอหยางโซวเขียนเอาไว้ว่า ‘ขณะที่เปลวเพลิงแห่งสงครามลุกกลามขึ้น โดยไม่ต้องกล่าวว่า ดินแดนซานไห่จะสามารถปกป้องจังหวัดสิงโจวได้หรือไม่ ทุกประเทศที่อยู่ใกล้เคียงกับจังหวัดสิงโจว จะตกอยู่ในสงคราม และพื้นที่รอบๆจะกลายเป็นสนาม

รบหลัก ที่ดึงดูดความขัดแย้ง ระหว่างสงครามและการค้า อะไรคือสิ่งที่ดีที่สุดสำหรับประเทศท่าน? โปรดคิดถึงทางเลือกทั้งสองให้รอบคอบ'

สงครามที่จะเกิดขึ้นในครั้งนี มีผลต่อยุทธศาสตร์ทางทะเลของดินแดนซานไห่ พวกเขาจึงต้องให้บทเรียนที่เจ็บปวดต่อศัตรู เพื่อไม่ให้เรือของศัตรูออกจากท่าได้ และทำให้สมาชิกอาเซียนเห็นว่า ไม่มีใครสามารถจะเผชิญหน้ากับดินแดนซานไห่ได้

อันนัมเป็นหนึ่งในประเทศที่ดินแดนซานไห่ต้องการจะโจมตี โอหยางโซวจะไม่ยอมให้มีองค์ประกอบที่ไม่แน่นอนใดๆอยู่ที่หน้าประตูบ้านของเขา ในเวลานี้ อันนัมได้กระโดดเข้ามาสู่อ้อมแขนของเขาแล้ว

ด้วยสิ่งนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างทั้ง 2 ฝ่าย จะถูกทำลายลงอย่างสมบูรณ์ ในเวลาที่เหมาะสม ดินแดนซานไห่มีเหตุผลที่จะทำลายอาเซียน ที่ละประเทศอย่างช้าๆได้

เริ่มต้นก็เข้ายึดครองสิงคโปร์ ต่อจากนั้นก็กำราบอันนัม

ณ ยะโฮร์,ปุตراجายา

ปุตراجายาเป็นเมืองหลวงของยะโฮร์ ซึ่งตั้งอยู่ทางตะวันตกของยะโฮร์ และอยู่ทางตะวันตกของช่องแคบมะละกา เมืองตั้งอยู่ที่จุดตัดระหว่างแม่น้ำกลางและแม่น้ำกอมบัค มันถูกเรียกว่าปากแม่น้ำมุดดี

เหล่าผู้เล่นที่มีอำนาจมากที่สุดของยะโฮร์ มี 1 กิลด์ กับดินแดนที่เป็นเมืองขนาดใหญ่ 2 แห่ง

กิลด์นี้เป็นกิลด์ที่ใหญ่ที่สุดในยะโฮร์ กลุ่มทหารรับจ้างพยัคฆ์คลั่ง แรงบันดาลใจของพวกเขาคือ พยัคฆ์มลายา(เสือโคร่งมลายู)ของยะโฮร์
ฐานของพวกเขาอยู่ที่เมืองหลวงปุตراجายา

สำหรับดินแดนทั้งสอง แห่งหนึ่งตั้งอยู่บนเกาะ ส่วนอีกแห่งหนึ่งตั้งอยู่บนแผ่นดินใหญ่ของยะโฮร์ ดินแดนทั้งสองมีชื่อว่า ดินแดนเปร็คและดินแดนซาบาร์

มหาอำนาจทั้งสามนี้ สามารถควบคุมสิทธิของเหล่าผู้เล่นยะโฮร์ได้ กองกำลังเสริม 50,000 นายนี้ ส่วนใหญ่ก็ถูกส่งมาจากกองทัพเปร็ค

ผู้นำทั้งสามอ่านจดหมาย ก่อนจะแลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน

“จากความเห็นของข้า ข้าคิดว่าพวกเขาควรจะไปลองพูดคุยดู” คนที่กล่าวก็คือ ลอร์ดแห่งดินแดนเปร็ค ดาทัค ซานทา บิน เทซา หรือเรียกสั้นๆว่าซานทา

ชื่อของชาวยะโฮร์นั้นพิเศษมาก พวกเขาจะไม่ใช้ชื่อตระกูลในชื่อของพวกเขา แต่พวกเขาจะใช้ชื่อของพ่อพวกเขา เป็นนามสกุลของพวกเขา
นามสกุลของพ่อพวกเขา คือ ชื่อของพ่อของพ่อพวกเขาก็

ในชื่อของพวกเขา ที่ระหว่างด้านหน้าชื่อขอพวกเขาและด้านหลัง
นามสกุลของพวกเขา ผู้ชายจะใช้คำว่า บิน ส่วนผู้หญิงจะใช้คำว่า บิน
เท

ซึ่งนี้ก็หมายความว่า ซานทาเป็นชื่อของเขา และเทซาเป็นนามสกุลของ
เขา ส่วนบินแสดงให้เห็นว่าเขาเป็นผู้ชาย

สำหรับดาทัค มันเป็นฉายาสำหรับคนชั้นสูง

เมื่อได้ยืมวากองกำลังเสริม 50,000 นาย ถูกจับกุมโดยกองทัพซานไท่
คนที่เป็นกังวลมากที่สุดก็คือ ซานทา นอกจากนี้ ถ้าเปลวเพลิงแห่ง
สงครามลุกไหม้ขึ้นมา ดินแดนเปรักก็จะเป็นด่านแรกในสงคราม

ดังนั้น ซานทาจึงต้องตัดสินใจอย่างรอบคอบที่สุดในหมู่คนทั้งสาม

ซานทาเกิดในตระกูลชั้นสูง และเขาเป็นตัวแทนตระกูลชั้นสูงของยะโฮร์
คล้ายกับตีเฉิน ดินแดนเปรักเริ่มจะนำหน้าดินแดนซาบาร์ และ
กลายเป็นดินแดนที่ใหญ่ที่สุดในยะโฮร์

นี่เป็นสาเหตุที่ในหมู่พวกเขาทั้งสาม เขาเป็นคนที่มีความสามารถมากที่สุด

“พวกเราจะไม่ตกลงสู่แผนการของศัตรูหรือ?” ผู้นำกลุ่มทหารรับจ้าง
พยัคฆ์คลั่ง หันดูยา ไม่พอใจกับข้อเสนอของซานทา ที่ต้องการจะ
ประนีประนอม เขามีผมสีแดง ซึ่งมันดูสะกดตาอย่างมาก เขากล่าวต่อ

ว่า “ในความเห็นของข้า พวกเราจะต้องสู้!” ขณะที่เขากล่าว เขาก็เหวี่ยงกำปั้นของเขาไปมา เพื่อแสดงถึงความแข็งแกร่งของเขา

หันดูยาเป็นผู้เล่นนักผจญภัยที่แข็งแกร่งที่สุดในยะโฮร์ เนื่องจากเขาเป็นคนที่กล้าหาญมาก และด้วยผมสีแดงของเขา เขาจึงได้รับฉายาจากเหล่าผู้เล่นว่า เสือแดง

อย่างไรก็ตาม ศัตรูของเขาจะเรียกเขาว่าเสือบ้า มันแสดงให้เห็นถึงความปรารถนาที่จะต่อสู้และความกระหายเลือดของเขา

สำหรับการเริ่มต้นสงครามระหว่างประเทศ หันดูยาเป็นคนที่สนับสนุนความคิดนี้มากที่สุด เขาแตกต่างจากซานทาอย่างสิ้นเชิง เขาเองก็เกิดในตระกูลชั้นสูง นอกจากนี้ ทั้งสองยังเกิดคนละพื้นที่กัน จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะไม่กลัวซานทา

เมื่อซานทาได้ยินเช่นนั้น ดวงตาของเขาก็มีประกายแห่งความเยินยา

‘เจ้าคนขี้ขลาด ชักวันข้าจะสอนบทเรียนให้เจ้า’ ซานทาคิดกับตัวเอง

แม้ว่าหันดูยาจะเป็นผู้นำกิลด์ที่แข็งแกร่งที่สุด แต่ซานทาก็ไม่เคยมองเขาเป็นคู่ต่อสู้

สิ่งที่ทำให้ซานทาเป็นกังวลก็คือ กั๋วหยานหนานที่ยังนั่งนิ่ง

กั๋วหยานหนานเป็นลอร์ดแห่งดินแดนซาบาร์ เขาเป็นชาวจีนเพียงคนเดียวในทั้งสามคน เขาเป็นตัวแทนของชาวจีนมาเลย์ เป็นผลให้โปรไฟร์

ของเขาต่ำมาก และโดยทั่วไปแล้วเขาจะไม่แสดงความคิดเห็นในเชิงรุกมากนัก

จากความตั้งใจของเขา เขาต้องการความสงบ หากเปลวไฟแห่งสงครามลุกกลามขึ้น ดินแดนซาบาร์จะถูกลากเข้ามาอย่างแน่นนอน อีกทั้งในฐานะที่เป็นชาวจีน การจะให้ต่อสู้กับชาวจีนด้วยกัน มันก็ทำให้เขารู้สึกขัดแย้งเล็กน้อย

ประเด็นที่สำคัญที่สุดก็คือ ดินแดนของเขาตั้งอยู่ใกล้กับหมู่เกาะสแปรตลีย์ หากพวกเขาทำการค้ากับดินแดนซานไห่ ดินแดนซาบาร์จะได้รับประโยชน์เป็นคนแรก

กั๋วหยานหนานมั่นใจว่า ด้วยการค้าทางทะเลนี้ มันจะผลักดันให้ดินแดนของเขาไปสู่ระดับใหม่ได้

อย่างไรก็ตาม กั๋วหยานหนานยังคงเป็นกลางอยู่ ไม่ใช่เพราะเหตุผลอื่นใด แต่มันเป็นเพราะเขาไม่ต้องการจะเป็นศัตรูกับหันดูยา

ในยะโฮร์ ชายมาเลย์เป็นชาวพื้นเมือง สำหรับชาวจีนและชาวอินเดีย พวกเขาเป็นเพียงพลเมืองชั้นสองที่ถูกมองอย่างดูถูก ความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองกลุ่มจึงเต็มไปด้วยความขัดแย้งและความไม่พอใจ

มันเป็นเพราะความพิเศษของชาวจีน ที่ทำให้ชาวมาเลย์ไม่พอใจ และหันดูยาเป็นชาวมาเลย์ดั้งเดิม เขาจึงไม่ค่อยพอใจกั๋วหยานหนาน

สำหรับก๊วหยานหนาน? เขาเป็นคนที่ยึดตามวัฒนธรรมของตระกูล และปฏิบัติตามคำสอนของพวกเขา ดูผิวเผินเหมือนเขาจะยอมถอยให้ แต่เขายังคงแข็งขันอยู่ในเกมนี้ ไม่ว่าหันดูยาไม่พอใจดินแดนซาบาร์มากเพียงใด เขาก็รู้ว่าเขาไม่สามารถจะประมาทมันได้

นั่นเป็นเหตุผลที่ก๊วหยานหนานทำให้ซานทาเป็นกังวล

มันดูเหมือนว่า บางครั้งการทำตัวเป็นกลาง ก็เป็นวิธีที่ดีที่สุดในการอยู่รอด

TWO Chapter 636 เสียงเรียกร้องของเหล่าผู้เล่นชาว

“ลอร์ดก๊ว ท่านคิดเช่นไร?” ก๊วหยานหนานต้องการรักษาความเป็นกลาง และไม่เข้าข้างฝ่ายใด อย่างไรก็ตาม ซานทาไม่ปล่อยให้เขาทำเช่นนั้น เขาต้องการให้ก๊วหยานหนานแสดงท่าทีที่ชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้

เมื่อได้ยินเช่นนั้น หันดูยาก็ถลึงตามองไปที่ก๊วหยานหนาน

ก๊วหยานหนานตกอยู่ในสถานการณ์ที่อึดอัด เขาไม่รู้ว่าจะตอบเช่นไร ออกไปดี หลังจากขบคิดซบพักแล้ว เขาก็กล่าวออกมาว่า “ไม่ว่าพวกท่านจะเลือกต่อสู้หรือไม่ก็ตาม ข้าก็จะให้การสนับสนุนอย่างเต็มที่สำหรับตัดสินใจ มันจะขึ้นอยู่กับพวกท่านทั้งสอง” คำกล่าวของเขาเหมือนไม่กับไม่ได้กล่าวอะไรออกมาเลย

ใบหน้าของซานทาแสดงออกอย่างผิดหวัง ขณะที่หันดูยา อดไม่ได้ที่จะ
ตำหนิออกมาว่า “อ่อนหัด!”

ความอับอายปรากฏบนใบหน้าของกัวยานหนาน และกร้ามเนื้อของ
เขากระตุก บางครั้ง คนที่เก็บเงียบก็เป็นคนที่น่ากลัว ช่วงเวลาที่เขา
ระเบิดออก มันอาจจะทำให้ทุกคนตกตะลึงได้

ดวงตาของซานทาเปล่งประกาย

‘จึงจอกเฒ่า ข้าจะดูว่า เจ้าจะทนได้นานซักแค่ไหน’ ซานทาคิดกับ
ตัวเอง

หนึ่งเสนอให้ต่อสู้, หนึ่งเสนอสันติภาพ อีกหนึ่งยังคงเป็นกลาง

ผู้นำทั้งสามยังคงยืนกันไว้ ไม่อาจจะโน้มน้าวคนอื่น ๆ ได้

“เมื่อไม่อาจตกลงกันได้ ทำไมไม่ให้คนส่วนใหญ่ช่วยพวกเราตัดสินใจ
ล่ะ” หันดูยายังคงไม่ยอมแพ้

ดวงตาของซานทาหรี่ลง เขากล่าวอย่างเย็นชาว่า “เรื่องนี้เกี่ยวข้องกับ
ประเทศของพวกเรา แต่เจ้ากับจะใช้วิธีการเหมือนเล่นเกมสหรือ?” เขา
ได้รับการอบรมมาดีอย่างน่าเหลือเชื่อ แม้ว่าเขาจะเกลียดชังนิสัยที่
หยาบและดูร้ายเช่นนี้ แต่เขาก็ไม่ได้แสดงออกอย่างไม่พอใจใดๆ

อย่างไรก็ตาม หันดูยาไม่สามารถแยกแยะน้ำเสียงของซานทาได้ แม้ว่าภายนอกเขาจะดูดีอ้วน แต่เขากลับเป็นที่อ่อนไหวอย่างมาก เขาเข้าใจอย่างชัดเจนว่าซานทาดูถูกเขา

ส่งผลให้หันดูยาต่อต้านข้อเสนออื่นๆทั้งหมดของเขา ถ้าทั้งสองสามารถทำงานร่วมกันได้ ยะโฮร์ก็คงไม่มีที่สำหรับกั้วหยานหนาน ถ้าหากมีเสถียรภาพ แล้วจะมีกรณีสามมหาอำนาจ?

อย่างไรก็ตาม ซานทายังคงคิดอย่างลึกซึ้ง ไม่แสดงไฉ่เฉียดๆ

ส่วนกั้วหยานหนาน เขาดูเหมือนมือใหม่ที่ง่ายจะรังแก แต่ในความเป็นจริง เขามีศิลปะที่สมบูรณ์แบบ รักษาความสมดุลได้อยู่เสมอ

ทั้งสามเป็นคนพิเศษ

“เมื่อเป็นเช่นนั้น พวกเราก็จะไม่ย้ายกองกำลังของพวกเรา และเฝ้าดูการเปลี่ยนแปลง” ซานทากล่าว

“นั่นเป็นทางเลือกที่ดี!” กั้วหยานหนานพยักหน้า

แม้ว่าเขาจะไม่พอใจ แต่หันดูยาก็หมดหนทาง สุดท้ายแล้ว กองกำลังหลักของประเทศก็อยู่ในดินแดน มันเป็นไปได้ที่จะเอาชนะสงครามระหว่างประเทศ ด้วยผู้เล่นนักผจญภัยเพียงอย่างเดียว

เมื่อซานทาและกั้วหยานหนานเลือกที่จะเฝ้ารอ หันดูยาก็ไม่สามารถจะกล่าวอะไรได้

โอหยาางโหวมึบางอย่างของยะโฮร์ นอกจากนี้ เขายังแสดงเจตนาดีของ
เขา พวกเขาจึงตัดสินใจไม่โจมตี สำหรับชาวที่อยู่ทางใต้ของจังหวัดสิง
โจว พวกเขาไม่ลังเลเลยที่จะจัดตั้งกองทัพพันธมิตร 50,000 นาย เพื่อ
บุกเข้าโจมตีจังหวัดสิงโจว

ขวามีเกาะทั้งหมดกว่า 17,508 กว่า และมันเป็นประเทศเกาะที่ใหญ่
ที่สุดในโลก ทอดยาวจากเอเชียไปถึงโอเชียเนีย และมันยังเป็นประเทศ
ที่ใหญ่ที่สุดในอาเซียน

เมืองหลวงชื่อว่า จาการ์ตา และมันเป็นเมืองหลวงที่ใหญ่ที่สุดใน
อาเซียน

ท่าเรือที่จาการ์ตา เป็นท่าเรือขนาดใหญ่ ที่เป็นรองเพียงท่าเรือสิงโจว
เท่านั้น มันเป็นสะพานเชื่อมที่สำคัญระหว่างมหาสมุทรแปซิฟิกและ
มหาสมุทรอินเดีย

ขวามีประชากรมากกว่า 20 ล้านคน น้อยกว่าเพียงจีน, อินเดีย และ
อเมริกา เป็นอันดับที่ 4 ของโลก

ดังนั้น มันจึงมีทหารองครักษ์มากถึง 2 ล้านนายในจาการ์ตา ซึ่ง
มากกว่าเมืองหลวงในจีนเสียอีก ด้วยเหตุนี้ ทุกคนจะเห็นได้ว่า มันเป็น
เรื่องยากเพียงใดที่จะโจมตีขวา

นอกเหนือจากแผ่นดินและประชากร ชาวยังอุดมไปด้วย
ทรัพยากรธรรมชาติมากมาย ทั้งพืช, เครื่องเทศ, น้ำมัน และสินแร่
ดังนั้น ชาวจึงถือเป็นหนึ่งในประเทศที่มีอิทธิพลมากที่สุดในอาเซียน
ด้วยรากฐานดังกล่าว แล้วเหตุใดพวกเขาจะไม่กล้าโยนตนเองเข้าไป
ต่อสู้กับดินแดนซานไห่ล่อ? นอกจากนี้ มันยังมีอีกเหตุผลที่กระตุ้นพวก
เขาให้โจมตีสิงโจว

ในประวัติศาสตร์ ชาวเคยเป็นประเทศที่เกลียดชังชาวจีนมากที่สุด
ประเทศหนึ่ง พวกเขาได้สังหารชาวจีนจำนวนมากอย่างไร้มนุษยธรรม
อย่างสิ้นเชิง จนทำให้ทั่วทั้งโลกตกตะลึง

หลังจากที่มีการเปลี่ยนรัฐบาล ในที่สุดการสังหารนั้นก็หยุดลง

อย่างไรก็ตาม ผู้เล่นชาวยังคงมีความไม่พอใจประเทศจีนฝังใจ ดังนั้น
เมื่อหรวนเทียนเฉว่จากอันนัมเสนอให้โจมตีดินแดนซานไห่ ชาวจึง
กระตือรือร้นมากที่สุด

กองทัพพันธมิตรมาจากเหล่าลอร์ดบนเกาะจินโจว(เกาะสุมาตรา)

เกาะจินโจวมีชื่อเสียงในเรื่องการผลิตทองคำ ซึ่งเป็นที่มาของชื่อเกาะ
และมันเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับสองในชวา เกาะอยู่ทาง
ตะวันตกเฉียงใต้ของช่องแคบมะละกา ไม่ไกลจากยะโฮร์ อยู่ห่างจาก
จังหวัดสิงโจวเพียง 1-2 วันเท่านั้น

น่าเสียดาย ที่คลื่นในมหาสมุทรอินเดียค่อนข้างจะรุนแรง มันจึงขาด
แคลนท่าเรือที่เหมาะสม ดังนั้น แม้เกาะซิงโจจะมีกองทัพ แต่กองทัพ
ของพวกเขาก็ไม่แข็งแกร่งนัก

อย่างไรก็ตาม ในสายตาของผู้เล่นชวา พวกเขามีจำนวนมากกว่ามาก
เพียงพอจะจัดการกับกองกำลังเล็กๆของศัตรูได้ไม่ยาก

.....

...

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 24

กองทัพเรือพันธมิตรชวา พบกับกองเรือของเจ้เหอที่อยู่ใกล้กับอ่าว
สิงโจอย่างกระชั้นชิด

“พวกเจ้าเป็นใคร? ที่นี่เป็นอาณาเขตของดินแดนซานไห่ โปรดอย่าได้
เข้ามา!” เมื่อเจ้เหอได้รับข่าว เขาก็บอกให้ทหารให้สัญญาณธงทันที

“พวกเรามาจากชวา พวกจีนโง่ ออกไปจากสิงคโปร์ซะ!” ภาษาอังกฤษของ
พวกเขาไร้มารยาทใดๆ และกระตือรือร้นดูถูกคนอื่น

ขณะที่พวกเขาส่งสัญญาณธงออกมาแล้ว พวกเขาก็นึกเข้ามาในทันที

ในสายตาของกองเรือเดินทาง ข้างหน้าเขาเป็นเพียงกองเรือที่ว่าง
เปล่า พวกเขาจึงไม่ลังเลและสามารถบดขยี้ศัตรูได้ทันที

สิ่งที่พวกเขาไม่รู้ก็คือ ด้วยการมีประตูโทรศัพท์ข้ามประเทศ ไม่เพียง
กองทัพเรือซานไห่จะไม่อ่อนแอลงเท่านั้น พวกเขายังแข็งแกร่งขึ้นอีก
ด้วย

หยานฮั่วเหยาหนี ผู้ซึ่งได้รับการเลื่อนตำแหน่งเป็นขุนพลเรือแห่งกอง
เรือสิงโจว ได้นำกองเรือของเขาออกไปช่วยกองเรือเดินทางลาดตระเวน
เมื่อเขาได้ยินคำสั่งประมาทและยั่วยุของศัตรูแล้ว เขาก็โกรธเป็นอย่างมาก
ดวงตาของเขาแทบจะลุกเป็นไฟ

“เหอะ! ไอ้พวกลิง!” หยานฮั่วเหยาหนีสบถออกมา

ในฐานะที่เป็นชาวจีน เขาจะมีความประทับใจที่ดีต่อชาวฮวาได้
อย่างไร? เมื่อพวกเขาถูกยั่วยุ พวกเขาก็ต้องการจะพุ่งออกไปหาศัตรู
เช่นกัน

แต่ก่อนที่กองเรือจะออกมา โอหยางโซวเขาคาดการณ์ไว้แล้วว่า
ประเทศอื่นๆจะส่งกองทัพเรือของพวกเขามา ทักษะคติของเขาก็คือ การ
ขับไล่ศัตรูไปก่อน หากไม่ได้ พวกเขาถึงจะใช้กำลัง

เหตุใดโอหยางโซวจะต้องแสดงเจตนาดีต่อฮวา? ในฐานะคนที่กลับมา
เกิดใหม่และในฐานะลอร์ด โอหยางโซวรู้ดีว่า การจะโจมตีฮวา ไม่ใช่สิ่ง
ที่เขาจะทำได้ในเร็ววันนี้

แต่แผนการค้าของเขาจะไม่ทำงาน หากพวกเขาโจมตี และมันยังจะ
ส่งผลต่อยุทธศาสตร์ของดินแดนซานไห่ในอาเซียน ดังนั้น ทัศนคติของ
โอหยางไชวก็คือ ไม่ทำการยั่วยุพวกเขาก่อน แต่เขาก็จะไม่ยอมปล่อย
ให้พวกเขาทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการด้วยเช่นกัน

พวกเขาต้องรองจนกว่าดินแดนซานไห่ตั้งมั่นในอาเซียนได้มั่นคงเสียก่อน
แล้วค่อยคิดว่าจะโจมตีอย่างไร

นี่เป็นแผนการสำหรับระยะยาว

“ท่านขุนพล?” หยานฮั่วเหยาหันมองไปที่เจิ้งเหอ ดวงตาของเขาเต็มไปด้วย
ด้วยความปรารถนา

การแสดงออกของเจิ้งเหอดูน่าเกลียดเป็นอย่างมาก เขาเข้าใจดีว่า การ
ดูถูกเช่นนี้ทำให้ชาวจินโกรธ แม้แต่คนที่สงบอย่างเขาก็ยังคงโกรธ

ขุนพลและข้าราชการของดินแดนซานไห่ทั้งหมด ไม่ว่าจะทำงานอยู่ที่
ไหนก็ตาม กระดูกของพวกเขาเต็มไปด้วยความเย่อหยิ่งและภาคภูมิใจ
ในตัวเอง

สิ่งเหล่านี้พวกเขาได้รับมาจากโอหยางไชว และพวกเขาก็ได้รับอิทธิพล
ของเขา สิ่งนี้คือเสน่ห์ที่เป็นของเขาโดยเฉพาะ

ดังนั้น ในช่วงเวลาที่สำคัญนี้ เจิ้งเหอตัดสินใจโดยที่ดวงตาของเขามี
ประกายไฟอยู่

“โจมตี!” เจิ้งเหอออกคำสั่ง

เมื่อหยานฮั่วเหยาหนีได้ยืนเช่นนั้น เขาก็รู้สึกปิติยินดี และพยักหน้าตอบรับ “ขอรับท่านขุนพล!”

ในฉับพลัน ปืนใหญ่และฝนลูกศรทั้งหมดถูกยิงออกไปใส่ศัตรู

กองทัพพันธมิตรได้รับความสูญเสียอย่างหนัก พวกเขาตกตะลึงและทำอะไรไม่ถูก

“แม่งเอ๊ย สถานการณ์นี้มันไม่ถูกต้อง!”

“ใครบอกว่าศัตรูที่ยังเหลืออยู่เป็นเพียงกองทัพที่อ่อนแอ?”

“พวกเราติดกับดักแล้ว รีบหนีกันเถอะ!”

...

แต่ละคนต่างก็สาบแช่งออกมา

ในขณะเดียวกัน กองทัพของพวกเขา也没有เสียสภาพมากนัก เมื่อเห็นว่าศัตรูไม่ได้อ่อนแอ สิ่งแรกที่พวกเขาทำก็คือวิ่งหนี พวกเขาไม่คิดที่จะต่อสู้เพื่อความตาย

“พวกเจ้าต้องการจะหนีหรือ? ไม่มีโอกาสอีกแล้ว!”

หยานฮั่วเหยาหนีมีความมุ่งมั่นที่จะสอนบทเรียนให้กับศัตรู เขาจึงนำ
กองเรือของเขาไล่ตามศัตรูไป บนท้องทะเลอันกว้างใหญ่แห่งนี้ ไม่มีเรือ
รบใดจะเร็วไปกว่าเรือรบของกองทัพเรือซานไห่อีกแล้ว

กองทัพเรือพันธมิตรชาว ถูกล่าและโจมตี พวกเขาจึงกรีดร้องด้วย
ความเจ็บปวด สุดท้าย กองทัพเรือพันธมิตรก็ไม่มีทางเลือกอื่นนอกจาก
กระจายกันหนี เพื่อเอาตัวรอด

การสู้รบจึงสิ้นสุดลงเช่นนี้

จากกองทัพเรือพันธมิตร 50,000 นาย มีเพียง 10,000 นายเท่านั้นที่
สามารถหลบหนีไปได้ ในการสู้รบครั้งแรกกับกองทัพเรือชาว
กองทัพเรือซานไห่ได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้น

ณ ชาว, เมืองหลวงจากรัต

ข่าวความพ่ายแพ้ของกองทัพเรือ ได้แพร่กระจายไปทั่วชาวแล้ว ใน
ฉับพลัน มันก่อให้เกิดความสับสนวุ่นวาย สิ่งที่คุณเล่นคิดก็คือ ศัตรูไม่ได้
แข็งแกร่งนัก ความพ่ายแพ้ในครั้งนี้จึงต้องตำหนิความไร้ประโยชน์ของ
กองทัพเรือพวกเขาเอง

“พวกซี้แพ้ว มันทำให้ประเทศของพวกเราสูญเสียใบหน้า!”

“พวกซี้แพ้วสมควรตาย!”

หลังจากที่ตำหนิจนพอใจแล้ว คนจำนวนมากก็ยังคงเรียกร้องให้ต่อสู้

“ชาวได้สูญเสียศักดิ์ศรีของพวกเขาแล้ว พวกเราจำเป็นจะต้องกอบกู้มันคืนมา!”

“ขับไล่เขาออกไป และกอบกู้ศักดิ์ศรีของอาเซียน!”

แน่นอนว่า คนที่เรียกร่องก็คือ เหล่าผู้เล่นนักผจญภัย เหล่าผู้เล่นลอร์ด ได้รับรายงานการสู้รบในครั้งแรก พวกเขาทั้งหมดจึงเจ็บลง ไม่จำเป็นต้องคิดให้มาก ความพวกเขาก็รู้ได้ว่า จังหวัดสิงโจวมีประตูทะเลพอร์ตปรากฏขึ้น และมันจะต้องเชื่อมต่อกับเมืองซานไห่ ไม่อย่างนั้นกองทัพของศัตรูจะไม่แข็งแกร่งเช่นนี้

ด้วยสิ่งนี้ มันจะทำให้พวกเขาไม่ได้เผชิญหน้าเพียงแค่กองทัพที่ยังเหลืออยู่ของศัตรู แต่เป็นทั้งประเทศจีน แต่คิดเกี่ยวกับมัน พวกเขาก็เต็มไปด้วยความกังวล กองกำลังของดินแดนไม่ได้ได้มาฟรี ความสูญเสียทุกครั้งเป็นเหมือนกับระเบิดครั้งใหญ่

ไม่ว่าเหล่าผู้เล่นนักผจญภัยจะเรียกร่องมากเพียงใด เหล่าผู้เล่นลอร์ดก็ยังคงระมัดระวังอย่างมาก

พร้อมกับการหยุดเคลื่อนไหวของยะโฮร์และชาว ปฏิบัติการกวาดล้างดินแดนซานไห่ครั้งแรกของอาเซียนจึงสิ้นสุดลง สิ่งเดียวที่ยังค้างอยู่ก็คือ การสู้รบครั้งใหญ่ในทะเล

โอหยางโซวเชื่อว่า ซีหลางจะไม่ทำให้เขาผิดหวัง

TWO Chapter 637 สงครามระหว่างประเทศ PK

ตามที่คาดไว้ ซีหลางไม่ทำให้โอหยางโชวผิดหวัง

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 27

ซีหลางนำกองพลเรือที่ 1, 2 และ 3 แห่งกองเรือเจียวโจว, กองพลเรือที่ 1 แห่งกองเรืออ่าวเป่ย์ไห่ และกองพบเรือที่ 1 แห่งกองเรือหย่าซาน กำลังพลรวม 100,000 นาย เดินทางไปสู่อันนัม

ในสงครามครั้งนี้ กองทัพเรือซานไห่ถูกส่งออกไปทั้งหมด ภายใต้การนำที่แม่นยำและยืดหยุ่นของซีหลาง พวกเขาทำการโจมตีกองทัพเรือพันธมิตรอันนัมอย่างต่อเนื่อง

กองทัพเรือพันธมิตรอันนัม ที่เดินทางออกมาเพื่อแก้แค้น พวกเขาใช้เวลาไม่ถึง 4 วัน แสดงความแข็งแกร่งของพวกเขาในอ่าวเป่ย์ไห่ ก่อนที่จะถูกบดขยี้โดยกองทัพเรือซานไห่

ไม่ว่าจะเป็นเรือรบ, อุปกรณ์ หรือมาตรฐานขุนพล ทั้ง 2 ฝ่าย แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แม้กองทัพเรือพันธมิตรอันนัมจะมีกำลังพลจำนวนมาก แต่พวกเขาก็ไม่อาจแสดงความได้เปรียบใดๆต่อกองทัพเรือซานไห่ 100,000 นายได้

ความฟ่ายแพ้เป็นไปตามที่คาดหวังไว้ และกองทัพเรือพันธมิตรอันแน่น
เลือกที่จะล่าถอยกลับไป

ด้วยคำแนะนำของโอหยางโซว ซึ่หลางจึงนำกองทัพไล่ล่าศัตรูต่อไป

เพียง 2 วัน มีผู้บาดเจ็บล้มตายถึง 50,000 นาย ถูกจับกุม 70,000 นาย
และที่เหลือรอดไปได้ 20,000 นาย ก็อยู่ในสภาพที่ไม่ได้นักขณะที่หนี
ขึ้นฝั่ง เรือรบ 400 ลำ ถูกจมลงสู่ท้องทะเล และไม่ปรากฏขึ้นมาอีก

หลังจากการสู้รบครั้งนี้จบลง กองทัพเรือพันธมิตรอันแน่นจะไม่สามารถ
ฟื้นฟูกองเรือขนาดใหญ่เช่นนี้ได้อีก

การจับกุมกะลาสีได้ถึง 70,000 นาย จะส่งผลดีต่อการขยายตัวของ
กองทัพเรือหนานหยาง NPC ไม่ใช่พวกที่รักชาติมากนัก มันจึงง่ายที่จะ
ทำให้พวกเขาเปลี่ยนข้าง

ถ้าไม่อย่างนั้น เหล่าลอร์ดก็คงจะไม่พยายามเริ่มต้นสงครามระหว่าง
ประเทศ ที่จะต้องสูญเสียกำลังพลและทรัพยากรจำนวนมาก หากพวก
เขาได้รับเพียงเหล่าเชลยศึกที่ต้องใช้ระยะเวลานานในการเปลี่ยน
ความคิดของพวกเขา มันจะคุ้มค่าหรือ?

เกมส์นี้มีระยะเวลาเพียง 10 ปี และมันไม่ยอมให้มีการล้างสมองพวก
เขา

ดังนั้น ไกอาก็ทำการตั้งค่ายๆ ในทำนองเดียวกัน เซลยศึกทหาร
องครักษ์ 5,000 นาย และชาวพื้นเมืองในสิงคโปร์ก่อนหน้านี้ ก็เปลี่ยน
ฝั่งและเริ่มต้นชีวิตใหม่ของพวกเขา

.....

.....

ไกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 4 วันที่ 29

ซีหลางนำกองทัพเรือไปตามแนวชายฝั่งอันนัม และลาดตระเวนจาก
เหนือจรดใต้ เมื่อพวกเขาพบท่าเรือ พวกเขาก็หยุดและทำลายส่วนหนึ่ง
ของท่าเรือและอยู่ต่อเรือในทันที

ผู้เล่นอันนัมหลายแสนเกรี้ยวกราดในความโหดร้ายของศัตรู แต่มันไม่มี
อะไรที่พวกเขาสามารถจะทำได้เลย พวกเขาทำได้เพียงเฝ้าดูขณะที่
ท่าเรือถูกทำลายลง และมองศัตรูของพวกเขาจากไปด้วยความ
หวาดกลัว

ทั้งประเทศอยู่ในความเงียบ

วันนี้ กลายเป็นวันแห่งความอับอายของอันนัม

.....

ไกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 5 วันที่ 3

ซีหลางนำกองทัพเรือซานไห่ไปทางตะวันตกและตอนกลางของหมู่
เกาะสแปรตลีย์ เพื่อแจ้งเต๋ยลูซอนที่อยู่ใกล้เคียง

เมื่อลูซอนได้รับข่าวความพ่ายแพ้อย่างราบคาบของกองทัพเรือ
พันธมิตรอันแน่น พวกเขาก็นั่งล่องออกมาโดยไม่มีการสู้รบใดๆ

กองทัพเรือซานไห่แข็งแกร่งมากเกินไปแล้ว!

การสู้รบในครั้งนี้ ทำให้ดินแดนซานไห่ดูราวกับเป็นราชาแห่งท้องทะเล
ในระยะเวลาสั้นๆ ไม่มีใครกล้าท้าทายตำแหน่งของพวกเขา ด้วยการคง
อยู่ของกองทัพเรือหนานหยางในท้องทะเล กองทัพเรืออื่นๆที่ต้องการจะ
แสดงอำนาจ จะต้องคิดให้ดีก่อนที่จะปรากฏตัวออกมา

เมื่อข่าวนี้แพร่กระจายออกไปถึงประเทศจีน เหล่าผู้เล่นจีนก็รู้สึกได้ว่า
เลือดของพวกเขาเดือดพล่าน

การกระทำของไม่เพียงแค่แสดงให้เห็นถึงพลังอำนาจของดินแดนซาน
ไห่เท่านั้น แต่มันยังเป็นเกียรติยศสำหรับชาวจีนด้วย

แม้แต่ตีเจินและลอร์ดคนอื่นๆก็ยังตระหนกตกใจ ตอนนี้ พวกเขารู้
แล้วว่า กองทัพเรือลับของดินแดนซานไห่แข็งแกร่งและมีขนาดใหญ่
เพียงใด

เห็นได้ชัดว่าการประเมินดินแดนซานไห่ก๋อนหน้านี้ของพวกเขา ยังคงห่างไกลจากความเป็นจริงมาก นอกเหนือจากกองทัพบกของพวกเขาจะแข็งแกร่งแล้ว กองทัพเรือของพวกเขาก็แข็งแกร่งไม่แพ้กัน

อีกด้านหนึ่ง สื่ออังกฤษ, จานกลาง และลอร์ดคนอื่นๆ ที่อยู่ใกล้กับทะเลเริ่มจะตระหนักได้ถึงความสำคัญของสงครามทางทะเล โดยไม่ลังเล พวกเขาตัดสินใจใช้โมเดลเดียวกับดินแดนซานไห่ พัฒนากองทัพเรือของพวกเขา

ในฉบับสิ้น ยอดสั่งซื้อเรือรบของดินแดนซานไห่ก็เต็มกำลังการผลิต อุตสาหกรรมการต่อเรือของพวกเขาเข้าสู่ยุคทอง

ก่อนที่ยุคการเดินทางของประเทศจะมาถึง โอหยางโซวมองไปข้างหน้าและวางแผนล่วงหน้าสำหรับมันอย่างช้าๆ

.....
.....

เสน่ห์ของสงครามระหว่างประเทศ ทำให้เหล่าผู้เล่นพากันหลงใหล ผู้เล่นจำนวนมากร้องขอให้ดินแดนซานไห่ เปิดจังหวัดสิงโจวมากขึ้นในทุกๆวัน ผู้เล่นหลายคนถึงริบมาที่เมืองซานไห่ เพื่อบอกว่าพวกเขายินดีจะต่อสู้เพื่อประเทศ

“สังหารพวกลิงชวา!” โปบรรดาคนเหล่านั้น มีบางคนตะโกนออกมาเกี่ยวกับชวา เห็นได้ชัดว่าพวกเขามีความรังเกียจต่อศัตรู

“สถานการณ์ยังไม่สงบ และมันยังคงมีเรื่องที่น่าปวดหัวมากมาย ลอร์ดแห่งเหลียนโจวกำลังดำเนินการให้ทุกอย่างเรียบร้อย เมื่อถึงเวลาที่เหมาะสมแล้ว เมืองสิงโตจะถูกเปิดให้ผู้เล่นเข้าไปอย่างแน่นอน” ซ่งเจียให้สัญญากับพวกเขา

“เมื่อไหร่จะถึงเวลาที่เหมาะสม ท่านสามารถบอกพวกเราได้หรือไม่?” บางคนถามขึ้น

“ภายใน 1 เดือน” ซ่งเจียตอบ

“ยอดเยี่ยมเลย พวกเราจะรอ!”

หลังจากที่ได้รับคำตอบที่พอใจแล้ว พวกเขาถึงยอมกลับออกไป

ไม่ว่าประเทศใด ก็มีคนจำนวนมากที่มีความปรารถนาอย่างแรงกล้าสำหรับการต่อสู้

แม้ว่า Earth Online จะมีบทลงโทษการตายที่โหดร้าย แต่มันก็ไม่อาจหยุดผู้เล่นจากความหลงใหลการ PK ได้ ไม่ว่าจะเป็นในเซตทุรกันดารหรือในสนามประลอง ไม่มีที่ไหนจะเทียบได้กับสงครามระหว่างประเทศ

ในสงครามระหว่างประเทศ เหล่าลอร์ดจะได้รับคะแนนการกุศลจากการสังหารศัตรู ตัวอย่างเช่นโอหยางโซว สิ่งที่เขาทำกับชวา, ยะโฮร์ และอันนัม นั้น ทำให้เขาได้รับคะแนนการกุศลมากถึง 90,000 แต้ม ยังเหลือคะแนนการกุศลอีก 120,000 แต้มเท่านั้น ก็จะทำให้เขาเลื่อนเป็นดยุคได้

ผู้เล่นนักผจญภัยนั้นต่างออกไป โดยพวกเขาจะถูกแบ่งออกเป็น 2 สถานการณ์ สถานการณ์แรกก็คือ พวกเขาอยู่ภายใต้ลอร์ด พวกเขาจะได้รับเพียงรายได้จากลอร์ดเท่านั้น ไม่ได้รับสิ่งอื่นอีกจากการสังหารศัตรู อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ที่สอง หากพวกเขาสังหารศัตรูด้วยตัวเอง พวกเขาจะได้รับคะแนนสังหาร คะแนนเหล่านี้สามารถนำไปใช้ในเมืองหลวง เพื่อแลกเปลี่ยนกับอุปกรณ์ PK ที่แข็งแกร่งได้

ระดับต่ำสุดของอุปกรณ์ PK คือระดับทองคำดำ ในช่วงท้ายของเกมจะมีอุปกรณ์ระดับพระเจ้าปรากฏขึ้นบ่อยครั้ง การสู้รบระหว่างผู้เล่นนักผจญภัยระหว่างประเทศ จะเป็นหนึ่งในสิ่งที่น่าสนใจในช่วงท้ายของเกม

ในอนาคต บริเวณชายแดนของประเทศต่างๆ จะมีพื้นที่นองเลือดสำหรับให้เหล่าผู้เล่นสังหารกันและกัน

ในชีวิตที่แล้วของโอหยางโซว จีนได้ให้กำเนิดคนบ้า PK จำนวนมาก และหนึ่งในนั้นก็คือ การผจญภัยสีโลหิต ซึ่งถูกเรียกว่าเป็น ผู้เล่นPKที่ แข็งแกร่งที่สุด

ในปัจจุบัน ชายแดนยังไม่ถูกเปิดออก แต่ดินแดนซานไห่ได้เข้ายึดครอง สิงคโปร์และจัดตั้งจังหวัดสิงโจวขึ้นมาแล้ว ดังนั้น จุดเชื่อมต่อระหว่าง จังหวัดสิงโจวและประเทศอื่นๆจึงกลายเป็นพื้นที่PK

ดังนั้น เมื่อเหล่าผู้เล่นได้รับข่าวนี้ เลือดของพวกเขาก็เดือดพล่าน และผู้เล่น PK บางคนก็กำอาวุธไว้แน่น แม้แต่การผจญภัยสีโลหิตก็ยังไม่อาจ อดทนได้ เขาถึงกับเขียนจดหมายถึงโอหยางโซว เพื่อถามเกี่ยวกับมัน

โอหยางโซวตอบกลับ โดยบอกให้เขารอก่อน

เขาต้องการจะทำให้อาเซียนแตกแยกกัน โดยแบ่งพวกเขาออกเป็น พันธมิตรและศัตรู เป้าหมายของโอหยางโซวก็คือ นำผู้เล่นชาวจีนเข้าร่วมการต่อสู้กับศัตรู ขณะที่ปล่อยพันธมิตรเอาไว้

นี่จะทำให้เกิดเป็นสถานการณ์ที่ชนะกันทั้ง 2 ฝ่าย

.....
.....

การดำเนินการทางทหารของดินแดนซานไห่ต่อประเทศในอาเซียนนั้น แตกต่างกันไป

หลังจากพ่ายแพ้ครั้งแล้วครั้งเล่า พวกเขาก็ตระหนักได้ว่า แม้ว่าเขาจะไม่กลัวการสู้รบบนบก แต่การสู้รบในทะเล พวกเขาไม่อาจจะเป็นศัตรูของกองทัพเรือซานไห่ได้เลย

ภูมิภาคหนานหยางทั้งหมด เป็นดินแดนของกองทัพเรือหนานหยาง พวกเขาสามารถไปที่ไหนที่พวกเขาต้องการก็ได้ และพวกเขาดูราวกับอยู่ยงคงกระพัน

ความจริงที่โหดร้ายนี้ ทำให้ประเทศต่างๆ อึดอัดเป็นอย่างมาก

อาเซียนตกอยู่ในสถานการณ์ที่ยากลำบาก ถ้าพวกเขาต่อสู้ พวกเขาจะไม่อาจเอาชนะศัตรูในทะเลได้ และศัตรูก็ไม่ยอมขึ้นฝั่งเพื่อต่อสู้ เหล่าผู้เล่นอาเซียนจึงทำได้เพียงกีดกันด้วยความโกรธ อย่างไรก็ตาม หากพวกเขาหันหลังกลับ มันจะทำให้พวกเขาสูญเสียใบหน้าเป็นอย่างมาก

ตัวแทนของประเทศต่างๆ ทะเลาะกัน และพวกเขาไม่อาจจะตกลงกันได้ ดินแดนซานไห่สามารถยืนอยู่อย่างมั่นคงในจังหวัดสิงโจวได้แล้ว มันเป็นความจริงที่ไม่มีใครจะเปลี่ยนแปลงได้

ในขณะที่อาเซียนได้เข้าสู่ทางตัน ดินแดนซานไห่ก็มอบทางออกให้แก่พวกเขา

สงครามไม่ใช่เป้าหมายของพวกเขา

.....

.....

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 5 วันที่ 4

ดินแดนซานไห่หลงนามในข้อตกลงทางการค้ากับยะโฮร์อย่างเป็นทางการ

จากข้อตกลง ยะโฮร์จะจ่ายเงิน 100,000 เหรียญทอง เพื่อซื้อทหารที่ถูกจับกุมของพวกเขาคืน และทั้ง 2 ฝ่าย จะพูดคุยและตกลงภาษีการค้า และสัญญาการค้าทางทะเลระหว่างกัน

ในเวลาเดียวกันกับที่ ทำเรือการค้าทั้งสองของยะโฮร์ เปิดให้กับดินแดนซานไห่ ทำเรือหนานซานในหย่าซาน และทำเรือสิงโจว ก็เปิดให้กับยะโฮร์

เห็นได้ชัดว่า ความพ่ายแพ้ของอันนัมและชวา ทำให้ซานทาและกั๋วหยานหนานมั่นใจกับความคิดของพวกเขา ทั้งสองร่วมกันมองข้ามหั่นดูยา และตัดสินใจเห็นด้วยกับข้อตกลงทางการค้ากับดินแดนซานไห่

ดินแดนซาบาร์และดินแดนเปรัค ต่างก็มีทำเรือขนาดใหญ่ที่ละแห่ง

ในขณะที่ข่าวนี้แพร่กระจายออกไป ประเทศต่างๆในอาเซียนต่างก็มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันออกไป บางส่วนถูกล่อลวง ขณะที่บางส่วน

คนอื่นๆก็ดำเนินะโฮร์ทฤษฎาเขียน แม้แต่ในะโฮร์ ก็ยังมีบางคนที่ต่อต้าน

เสียงที่รุนแรงที่สุดมาจากหันดูยา

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากซานทาและกัวยานหนานได้ทำข้อตกลงส่วนตัวร่วมกันเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น ไม่ว่าหันดูยาจะคัดค้านเพียงใด มันจึงไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ใดๆ เพราะการค้าทางทะเลในเกมส์ จะเกิดขึ้นระหว่างดินแดน

นั่นไม่ใช่ทั้งหมดที่ดินแดนซานไห่ทำ

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 5 วันที่ 5

ทูตของดินแดนซานไห่ ภายใต้อความช่วยเหลือจากซานทา พวกเขาได้เดินทางไปยังทุกประเทศในอาเซีย รวมทั้งอันนัมและชวา ที่มีความขัดแย้งกับพวกเขา เพื่อเสนอให้เปิดการค้าทางทะเลด้วย

“แน่นอนว่าที่ดินแดนซานไห่มาถึงช่องแคบมะละกาไม่ได้มาเพื่อทำสงคราม พวกเราไม่ได้มีเจตนาที่จะต่อสู้กับพวกท่าน และไม่ต้องการให้การสู้รบขยายตัวออกไปมากขึ้น พวกเรามาที่นี่ก็เพื่อเปิดเส้นทางการค้าให้สินค้าต่างๆสามารถไหลไปยังพื้นที่ต่างๆได้ และทุกคนก็จะได้รับความมั่งคั่งร่วมกัน”

ในขณะเดียวกัน วัดหงษ์ในเมืองสิงโต ก็ได้มอบของขวัญให้กับ
ประเทศต่างๆในอาเซียน เพื่อแสดงเจตนาที่ดีของพวกเขา

สองวันต่อมา ประเทศต่างๆได้มีปฏิริยาที่แตกต่างกันออกไป

บรูไน, สยาม, เจนละ และหนานจาง ทั้งหมดยอมรับความปราชัย
ของดินแดนซ่านไห่ และตกลงที่จะเปิดการค้า ลาวที่อยู่ลึกไปในแผ่นดิน
นั้น ไม่มีท่าเรือ พวกเขาจึงไม่ได้ตอบรับหรือปฏิเสธ

ส่วนประเทศทั้งสามที่ขัดแย้งกับดินแดนซ่านไห่อย่าง อันนัม, ลูซอน
และชวา ปฏิเสธความร่วมมือตามที่คาดไว้ พวกเขาขับไล่ทูตของ
ดินแดนซ่านไห่กลับมาในทันที

ความเกลียดชังของประเทศทั้งสามต่อดินแดนซ่านไห่นั้นไม่อาจจะ
เข้าใจได้

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น เขาก็ยิ้มออกมา

TWO Chapter 638 กระปี่ซางฟาง(กระปี่อาญาสิทธิ์)

การปฏิเสธของอันนัมและประเทศอื่นๆ เป็นไปตามที่โอหยางโชวคาดเอาไว้ เขาส่งทูตไปยังอันนัมด้วยเหตุผลเดียวกับที่เขาตอบโต้กองทัพเรืออันนัม เพื่อที่จะได้ฉกฉวยความชอบธรรมในระดับที่สูงกว่าได้

สงครามระหว่างประเทศในอนาคต โอหยางโชวจะสามารถเผชิญหน้ากับพวกเขาได้เพราะเขามีเหตุผลพร้อมอยู่แล้ว

มี 5 จาก 9 ประเทศที่ยังเหลือในอาเซียน ที่ยินดีทำการค้ากับดินแดนซานไห่ มันเกินกว่าที่เขาคาดหวังเอาไว้ ด้วยเหตุนี้เอง ขั้นตอนที่สามในแผนการของเขาจึงประสบความสำเร็จ

การค้าทางทะเลของดินแดนซานไห่ได้เข้าสู่ยุคใหม่แล้ว

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 5 วันที่ 8

ณ เมืองสิงโต

พร้อมกับการลงนามในข้อตกลงกับประเทศทั้งห้า เรื่องอาเซียนได้จบลง ศัตรูและพันธมิตรภายในอาเซียนชัดเจนแล้ว ซึ่งทำให้อุปสรรคสุดท้ายในการเปิดจังหวัดสิงโจวให้กับผู้เล่นจีนหายไป

หลังจากที่สิงคโปร์ถูกยึดครอง มันผ่านมาได้ 10 วันแล้ว ผู้เล่นจีนก็เริ่มสงบลงจากความประหลาดใจและตกใจ ด้วยเหตุนี้ เสียงเรียกร้องให้ดินแดนซานไห่เปิดจังหวัดสิงโจวจึงดังขึ้น

ภายใต้สถานการณ์นี้ โอบายงโซวจึงได้เชิญเหล่าผู้นำกิลด์ในพันธมิตร
ซานให้ มายังเมืองสิงโต เพื่อหารือเรื่องต่างๆ

การผจญภัยสี่โลหิตและผู้นำกิลด์คนอื่นๆรู้สึกปิติยินดีเป็นอย่างยิ่ง โดย
มีเมืองหยาซานเป็นตัวอย่าง จะเห็นได้ชัดว่า เมื่อจังหวัดสิงโจวถูกเปิด
พวกเขาจะได้รับสิทธิประโยชน์ ในฐานะพันธมิตรของดินแดนซานให้
การคาดเดาของพวกเขาถูกต้อง ในเวลานี้ โอบายงโซวกำลังจะทำการ
ใหญ่

“ทุกคนดูนี่!” ที่กลางห้องโถง มีแผนที่ภูมิภาคอาเซียนขนาดใหญ่ถูก
แขวนเอาไว้ โอบายงโซวถือกระบี่ชี้เสี่ยวไว้ในมือ และชี้ไปที่เกาะ
บางส่วนรอบๆจังหวัดสิงโจว แล้วกล่าวว่า “แม้ว่าเกาะเหล่านี้จะมีขนาด
เล็ก แต่มันอยู่ใกล้กับจังหวัดสิงโจวและชวา มันเป็นจุดที่ดีที่สุดในการ
ทำPK”

เมื่อการผจญภัยสี่โลหิตได้ยืนยันเช่นนั้น ดวงตาของเขาก็เปล่งประกายขึ้น
“กลุ่มทหารอสูรโลหิตสามารถเข้าเกาะได้ชักเกาะหรือไม่?”

ไซซือหยุนและคนอื่นๆมองหน้ากันและกัน แล้วหัวเราะออกมา ตามที่
คาดหวังไว้จากคนบ้า PK โดยที่ไม่ต้องกล่าวถึงผู้นำกิลด์ แม้แต่สมาชิก
คนอื่นๆของกลุ่มทหารรับจ้างอสูรโลหิต ก็ยังชื่นชอบการต่อสู้

การผจญภัยสีโลหิตต้องการเช่าเกาะขนาดเล็กซักเกาะ ดูเหมือนว่าเขาจะมองเรื่องนี้ในระยะยาว

โอหยางโซมองไปที่การผจญภัยสีโลหิต และส่ายหัว ก่อนที่การผจญภัยสีโลหิตจะทันได้กล่าวอะไร เขาก็กล่าวต่อว่า “เกาะเหล่านี้ขายได้ แต่มันไม่ได้มีไว้ให้เช่า”

“ขาย?” การผจญภัยสีเลือดลุกขึ้น และตัวเขาเต็มไปด้วยความกระหาย “รีบกล่าวมาเร็ว ท่านต้องการขายพวกมันเท่าไร?”

“แต่ละเกาะจะถูกขายในราคา 100,000 เหรียญทอง หลังจากที่ถูกดีซื้อมันไปแล้ว กิลด์จะสามารถควบคุมมันได้อย่างสมบูรณ์ ดินแดนซ่านไห่จะไม่เข้าไปแทรกแซงใดๆ” โอหยางโซกล่าว

“คำกล่าวของท่านจริงจั่งใช่หรือไม่?” การผจญภัยสีโลหิตไม่อยากจะเชื่อคำกล่าวเหล่านี้ เพราะมันหมายถึงกำไรที่มหาศาลจนน่าเหลือเชื่อ

100,000 เหรียญทอง เพื่อซื้อเกาะที่สามารถสร้างได้เพียงหมู่บ้านขนาดเล็ก ดูเหมือนจะแพงมาก แต่มันกลับกลายเป็นคัมค่าเป็นอย่างยิ่ง ทุกคนต้องเข้าใจก่อนว่า จนถึงตอนนี้ ไม่มีกิลด์ใดในจีนที่เป็นเจ้าของพื้นที่ของตัวเอง

เพียงสิ่งนี้ ก็เพียงพอจะทำให้เหล่าผู้นำกิลด์บ้าคลั่งได้แล้ว นอกจากนี้ เกาะเหล่านี้ยังพิเศษ สามารถใช้เป็นแนวหน้าสำหรับการ PK ได้ และ

พวกเขายังสามารถใช้เกาะเหล่านี้เป็นฐานสำหรับการผจญภัยในทะเลได้อีกด้วย

สำหรับเหล่าผู้เล่นนักผจญภัยแล้ว เกาะเหล่านี้เป็นดังสวรรค์

กิลด์ใดที่มีหัวธุรกิจชักหน้า จะเปิดเกาะของพวกเขา เพื่อต้อนรับเหล่าผู้เล่นนักผจญภัย และสร้างร้านค้าต่างๆอย่าง ร้านซ่อมอุปกรณ์ และร้านขายยา พวกเขาจะทำกำไรได้อย่างมหาศาล

“แน่นอน ถ้าทุกคนต้องการมัน ดินแดนซานไห่จะให้กับสนับสนุนอย่างเต็มที่ ตั้งแต่การออกแบบ, ก่อสร้าง และจัดหาคนทำงาน” รอยยิ้มของโอหยางโชวเต็มไปด้วยความโลภ

ลอร์ดที่รักเงินเหมือนในชีวิตที่แล้วได้กลับมาแล้ว

“พี่ชายห่วยตรงไปตรวมนัก ตกลง ข้าจะซื้อมัน” การผจญภัยสี่โลहितไม่ลังเลอีกต่อไป เขารู้สึกว่า โอหยางโชวจะจัดการเรื่องต่างๆเป็นอย่างดี เขาจึงเดินไปที่แผนที่ เพื่อเลือกเกาะของเขา

“ข้าต้องการเกาะนี้!” การผจญภัยสี่โลहितมองไปที่เกาะที่มีพื้นที่ด้านนอกมากที่สุด และจ่ายเงิน 100,000 เหรียญทองในทันที ก่อนจะถามว่า “แล้วเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการก่อสร้างล่ะ?”

“สำหรับค่าใช้จ่ายเฉพาะเหล่านี้ พวกเราจะพูดคุยกันในภายหลัง แม้ว่าเจ้าต้องการจะให้เกาะแห่งนี้เป็นปราชัยเหล็ก ดินแดนซานไห่ก็

สามารถจะสร้างให้เจ้าได้ หากทุกคนต้องการปืนใหญ่ ดินแดนซานไห่ก็
สามารถจะขายให้ได้นับพันๆกระบอก ในราคาพันธมิตร” โอหยางโซว
กล่าว

“ท่านจะขายแม้แต่ปืนใหญ่หรือ?” การผจญภัยสี่โลहितอดไม่ได้ที่จะ
กล่าวออกมา

ตราบเท่าที่ได้รับราคาที่เหมาะสม ไม่มีอุปกรณ์ใดที่ดินแดนซานไห่จะไม่
ขาย โอหยางโซวในตอนนี้อยู่ไม่ได้ดูเหมือนลอร์ดเลย เขาดูราวกับเป็น
พ่อค้าที่ฉลาดหลักแหลม

แม้แต่การผจญภัยสี่โลहितก็ยังอดไม่ได้ที่จะตกใจกับความใจกว้างของ
โอหยางโซว

เห็นได้ชัดว่าโอหยางโซวไม่ได้โง่

หากดินแดนซานไห่จัดการกับเกาะเหล่านี้ด้วยตัวเอง แน่นอนว่าพวก
เขาจะสามารถทำกำไรได้มากกว่า 100,000 เหรียญทอง อย่างไรก็ตาม
พวกเขาจะต้องให้ความสนใจและความพยายามกับความสงบ
เรียบร้อยบนเกาะเหล่านั้น

มันเห็นได้ชัดว่า ผู้เล่นประเภทใดจะมาที่เกาะเหล่านี้ พวกเขาคงจะมีทั้ง
พวกที่ชอบการสังหารและขึ้นชอบการใช้ชีวิตอยู่ริมขอบเหว พวกเขา
สนุกกับความตื่นเต้นที่ได้อยู่ใกล้กับขอบแห่งความตาย

ไม่ว่าจะเป็นคนประเภทใด พวกเขาต่างก็ยากที่จะควบคุม

ในการควบคุมคนเหล่านี้ กองทัพซานไห่คงจะไม่สามารถทำได้ดีนัก นอกจากนี้ หากพวกเขาบีบบังคับคนเหล่านั้นมากเกินไป มันอาจจะส่งผลกระทบต่อชื่อเสียงของดินแดนซานไห่ได้

ในทางตรงกันข้าม ถ้าเขาขายเกาะเหล่านี้ให้กับกิลด์ต่างๆ สถานการณ์จะต่างออกไป เนื่องจากเกาะเหล่านี้เป็นของพวกเขา กิลด์ต่างๆจึงต้องดำเนินมันให้ดีที่สุด

กิลด์ต่างๆมีความสามารถในการควบคุมเหล่าผู้เล่นนักผจญภัย ไม่ว่าจะมีเรื่องอะไร ภายใต้การควบคุมของกิลด์ เหล่าผู้เล่นจะทำได้เพียงประพฤติตัวดีเท่านั้น

มันอาจกล่าวได้ว่า เป็นสถานการณ์ที่ชนะกันทั้ง 2 ฝ่ายอย่างแท้จริง

สำหรับการขายปืนใหญ่และอาวุธอื่นๆ นอกเหนือจากการทำกำไรแล้ว เขายังต้องการเสริมสร้างความมั่นคงให้กับเกาะเหล่านั้นด้วย การสร้างป้อมปราการเหล็กไม่ได้เพียงคำกล่าว มันสามารถสร้างได้จริง

เมื่อเกาะเหล่านั้นมีเสถียรภาพเท่านั้น ที่จะทำให้จังหวัดสิงโจวไม่ถูกรบกวนโดยเหล่าผู้เล่นชาว

ราวกับจะบอกว่า ผู้เล่นบนเกาะเหล่านี้ก็คือ องค์กรหลักของจังหวัด
สิงโจว นอกจากนี้ องค์กรเหล่านี้ยังมีอิสระและผลประโยชน์ร่วมกัน
มากมาย

สิ่งเหล่านี้แทบจะไม่สามารถหาได้

ไม่ใช่ว่าโอหยางโซววางแผนนำรังเกียจกับคนรักชาติเหล่านี้ เขาเพียงใช้
ทรัพยากรอย่างมีเหตุผล เพื่อให้ชนะกันทุกฝ่าย

โดยไม่ต้องกล่าวถึงว่าโอหยางโซวคิดอย่างไร เหล่าผู้นำกิลด์จะไม่ยอม
พลาดโอกาสนี้ไปอย่างแน่นอน จังหวัดสิงโจวมีเกาะไม่ถึง 20 เกาะ และ
มีเพียง 15-16 เกาะเท่านั้นที่ใช้ได้

สถานที่ที่มีภูมิศาสตร์ยอดเยี่ยมเช่นนี้นั้นหายากมาก

พันธมิตรกิลด์ซานไห่ ได้ขยายไปแล้วถึง 12 กิลด์ นอกเหนือจากเส้นใย
แล้ว ทุกกิลด์ซื้อเกาะเหล่านี้ทั้งหมด

เหลืออีกเพียง 5 เกาะ สำหรับกิลด์อื่นๆในจีน และพวกเขาก็จะไม่ได้
เกาะที่ดีที่สุดด้วย โดยเกาะเหล่านี้จะถูกประมูลอย่างเปิดเผย ให้กับผู้ที่
เสนอราคาสูงสุด

“แม้ว่าจะจะเป็นเจียนฉีจิ้งเหิง หากพวกยินดีจะจ่ายราคาสูงพอ พวกเราจะ
ก็ขายมันให้กับพวกเขา!” โอหยางโซวกล่าวออกไป เขาวางแผนปฏิบัติ
ทุกอย่างอย่างจริงจัง

ก่อนจะเริ่มสงครามระหว่างประเทศ พวกเขาไม่ควรจะกังวลเกี่ยวกับ
ความขัดแย้งส่วนตัวมากเกินไป

มันจะดูใจแคบเกินไป หากพวกเขาแยกกิลด์ขนาดใหญ่อย่างเจี้ยนฉีจิ้ง
เหิง, จินหยีเว่ย และ 18 นักขี่ม้าแห่งหยานหยุนออกไป เพียงเพราะพวก
เขาไม่ได้อยู่ในพันธมิตรเดียวกัน

ตั้งแต่ต้นจนถึงตอนนี้ โหหยางโชวต้องการจะสร้างบรรยากาศความเป็น
หนึ่งเดียวของจีน ในโลกภายนอก เพราะมันจะช่วยเสริมสร้างฐานะ
ความเป็นผู้นำจีนของเขา

แน่นอนว่า ภายในประเทศ เขาจะต่อสู้ตามที่เขาควรจะทำ

ภายในและภายนอกแยกออกจากกันอย่างชัดเจน นี่เป็นสไตร์ของเขา

จากการประเมินของเขา การขายเกาะ, ค่าการก่อสร้าง และการขาย
อุปกรณ์ มันอาจจะทำเงินให้พวกเขาได้มากกว่า 2 ล้านเหรียญทอง

จากสงครามระหว่างประเทศครั้งนี้ ดินแดนซานไห่สามารถทำกำไรได้
มากกว่า 7 ล้านเหรียญทอง เทียบได้กับเงินที่พวกเขาได้รับจากชุม
สมบัติอ่าวเป่ย์ไห่เลยทีเดียว ไม่อย่างนั้น คงจะไม่มีคนกล่าวว่า สงคราม
เป็นดังการค้าพบขุมสมบัติที่เร็วที่สุด

แน่นอนว่านี่เป็นในกรณีของดินแดนซานไห่เท่านั้น

ถ้าเป็นดินแดนอื่นๆ ที่ปราศจากกองทัพเรืออันแข็งแกร่ง พวกเขาจะไม่สามารถทำเช่นเดียวกันนี้ได้ หากพวกเขาพยายามจะทำ เพียงผ่านไปไม่กี่วินาที พวกเขาคงจะจมน้ำตายในอาเชียน

หลังจากส่งผู้นำกิลด์ต่างๆกลับไปแล้ว เรื่องการปกครองที่เกี่ยวข้องกับจังหวัดสิงโจวทั้งหมดก็จบลง ไม่นานหลังจากนี้ เฝ่ยจูก็จะมาถึงเมืองสิงโตแล้ว โอหยางโซวจึงไม่ต้องกังวลใดๆอีก

วันที่เฝ่ยจูมาถึง โอหยางโซวได้มอบของขวัญอันยิ่งใหญ่ให้กับเขา

หลังจากที่ไปหานานผู้อ่านประกาศคำสั่งแต่งตั้งแล้ว โอหยางโซวก็หยิบอาวุธระดับพระเจ้า กระบี่แสงแห่งดวงดาวออกมา และประกาศอย่างเคร่งขรึม “ชื่อของกระบี่เล่มนี้คือ แสงแห่งดวงดาว ผู้ที่ถือกระบี่เล่มนี้คือผู้ปกครองจังหวัดสิงโจว และจะเป็นผู้แสดงพลังอำนาจของดินแดนซานไห่ต่ออาเชียน วันนี้ ข้าจะมอบกระบี่นี้ให้กับท่าน ข้าหวังว่าท่านจะดูแลมันให้ดี”

แม้ว่าจังหวัดสิงโจวจะมีขนาดเล็ก แต่มันก็เป็นดินแดนโพ้นทะเลแรกของดินแดนซานไห่ ไม่ว่าจะเป็นความหมายหรือยุทธศาสตร์ มันเป็นดังการทดสอบที่ยิ่งใหญ่สำหรับผู้ว่าราชการจังหวัด

ด้วยเหตุนี้ โอหยางโซวจึงตัดสินใจส่งมอบกระบี่เล่มนี้ ในสมัยโบราณ กระบี่ที่แสดงอำนาจจะถูกเรียกว่า กระบี่อาอาญาสิทธิ์ วันนี้ เขาจะใช้กระบี่แสงแห่งดวงดาวเป็นตัวแทน

ในสมัยก่อน กระป๋องอาหารสัตว์ เป็นตัวแทนของอำนาจสูงสุด จักรพรรดิใช้อาวุธ เพื่อเป็นสัญลักษณ์ว่า เขาได้อนุญาตให้เสนาบดีมีอำนาจตามที่เขายินยอมในต่างประเทศ

‘เช่นเดียวกับการเห็นจักรพรรดิต่อหน้า’ นี่คือความหมายของกระป๋องอาหารสัตว์

กระป๋องแสงแห่งดวงดาวก็จะมีบทบาทเช่นเดียวกันนี้ จังหวัดสิงคโปร์ตั้งอยู่อย่างโดดเดี่ยวในต่างประเทศ และบางเรื่องก็ยากที่จะเข้าจะขอความช่วยเหลือได้ทันเวลา ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดจึงต้องตัดสินใจได้อย่างเด็ดขาด

กระป๋องแสงแห่งดวงดาวมีพลังอำนาจที่จะทำเช่นนั้นได้

เราสามารถจินตนาการได้ว่า การส่งมอบกระป๋องแสงแห่งดวงดาวครั้งนี้ จะกลายเป็นดังตำนานในอนาคต

เมื่อเผ่จู่ได้ยินคำสั่งนี้ เขาก็คุกเข่าลงและกล่าวอย่างเคร่งขรึมว่า “ขอบคุณท่านลอร์ด ข้าจะไม่ทำให้ท่านผิดหวัง” เขาลุกขึ้นและรับกระป๋องมาพด้วยมือทั้งสอง ก่อนจะนำกระป๋องมาใส่เข้าไปในฝักกระป๋องของเขา

ในฐานะเสนาบดีที่มีประสบการณ์ เห็นได้ชัดว่าเผ่จู่มีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในการกระทำนี้ของโอหยางโซว การกระทำเช่นนี้เป็นเกียรติสูงสุดสำหรับเสนาบดี

แม้แต่ฝ่ายผู้ซึ่งปกติจะสงบเงียบ ยังอดไม่ได้ที่จะตื่นเต้น

จังหวัดสิงโจวมีฝ่ายผู้ดูแลด้านการปกครอง และมีหยานฮั่วเหยาห
นี่ดูแลด้านกองทัพ มันจึงไม่มีอะไรที่ต้องเป็นกังวลอีก

TWO Chapter 639 โจรสลัดโซมาเลีย

เนื่องจากเรื่องการปกครองของจังหวัดสิงโจวทั้งหมดเสร็จสิ้นแล้ว มันจึง
ถึงเวลาที่กองเรือเดินทางจะออกเดินทางอีกครั้ง

ก่อนจะออกเดินทาง โอหยางโซวได้กลับมายังเมืองซานไห่เป็นพิเศษ
ไม่ใช่เพราะเหตุผลใด แต่มันเป็นเพราะเขาต้องการใช้โอกาสในการรับ
สมัครขุนพล ที่เวทีแต่งตั้งขุนพล

เวทีแต่งตั้งขุนพล ยอมให้เขาสามารถเลือกขุนพลที่ต่ำกว่าระดับพระเจ้า
ได้ มันเป็นเรื่องที่ดี แต่ต้องคิดอย่างหนักเกี่ยวกับการรับสมัครขุนพล

เมื่อโอหยางโซวคิดถึงมันแล้ว เขาก็ตัดสินใจรับสมัครขุนพลเรือ

ในสมัยโบราณ สงครามทางเรือไม่ค่อยเกิดขึ้นมากนัก ขุนพลเรือที่มี
ชื่อเสียงจึงมีค่อนข้างน้อย เมื่อเทียบกับขุนพลด้านอื่นๆ ที่โอหยางโซว
สนใจก็มี โจวหยู(จิวยี่), หยูต้าโหยว และเจิ้งเจิงกง

เนื่องจากโจวหยูจะปรากฏขึ้นในแผนที่สมรภูมิครั้งถัดไป โอหยางโซวจึง
ไม่สามารถรับสมัครเขาได้ และสามารถทำได้เพียงเสียใจเท่านั้น เจิ้งเจิง

กงเป็นปฏิปักษ์กับขุนพลเรือแห่งกองเรือเจียวโจว ซี้หลาง โอหยางโชว
จึงไม่ควรจะรับสมัครเขา

ดังนั้น ที่ยังเหลืออยู่ก็มีเพียง หยู่ต้าโหยว

บนเวทีแต่งตั้งขุนพล แสงสีขาวเปล่งออกมา แล้วชายวัยกลางคนก็
ปรากฏขึ้น เขามีความกังวลบนใบหน้าของเขา เขาเป็นขุนพลที่มี
ชื่อเสียงแห่งราชวงศ์หมิง หยู่ต้าโหยว

“หยู่ต้าโหยวค่านับท่านลอร์ด!” เขาคำนับโอหยางโชว

“ท่านขุนพล ลูกขึ้นเถิด!”

โอหยางโชวยิ้มและตรวจสอบสถานะของเขา

ชื่อ : หยู่ต้าโหยว(ระดับจักรพรรดิ)

ฉายา : 1 ใน 10 ขุนพลเรือแห่งจินโบราณ

ราชวงศ์ : ราชวงศ์หมิง

อัตลักษณ์ : ขุนพลแห่งดินแดนซานไห่

อาชีพ : ขุนพลชั้นพิเศษ

ความจงรักภักดี : 75

ความเป็นผู้นำ: 86

กำลัง : 85

สติปัญญา : 70

การเมือง : 60

ลักษณะพิเศษ : กำจัดผู้บุกรุก(ระยะยิงและพลังทำลายของปืนใหญ่ เมื่อพบโจรสลัดหรือกองทัพญี่ปุ่น เพิ่มขึ้น 30%, ความเร็วการเดินทางเร็ว เพิ่มขึ้น 35%, การป้องกันเรือรบ เพิ่มขึ้น 30%, ขวัญกำลังใจทหารเรือ เพิ่มขึ้น 35%)

ตำรา : ศิลปะแห่งสงครามฟ้าเว่ย

ฝึกฝน : เพลงกระบี่จิง

อาวุธ : กระบี่ยาวจิงฉู่

การประเมิน : หยู่ต้าโหยวเป็นที่รู้จักกันว่า เป็นคนที่ซื่อสัตย์และตรงไปตรงมา วิธีการใช้กองกำลังของหยู่ต้าโหยวคือ การวางแผนสำหรับสงครามและใช้มันเพื่อให้ได้รับผลประโยชน์ในระยะสั้น เขาเป็นคนที่จงรักภักดีต่อประเทศของเขาและเป็นคนที่มีนัยยะมาก

หยู่ต้าโหยวมีความสามารถรอบด้าน เขาไม่เพียงมีหนังสือทางทหารอย่าง ‘ศิลปะแห่งสงครามฟ้าเว่ย’ เท่านั้น เขายังมีศิลปะการต่อสู้อย่าง เพลงกระบี่จิงด้วย

ในปีที่ 40 ของรัชสมัยจักรพรรดิเจี๋ยจิง หยู่ต้าโหยวได้รับคำสั่งให้ไปพิชิตแดนใต้ เขาไปเส้าหลินเพื่อดูเทคนิคกระบองของเหล่าพระ แต่สุดท้ายแล้ว เขาก็รู้สึกผิดหวัง และเขารู้สึกว่า กังฟูเส้าหลินได้หายไปตามเวลาแล้ว

ภายใต้การร้องขอของเจ้าอาวาสวัดเส้าหลิน หยู่ต้าโหยวจึงได้นำคนรุ่นเยาว์ที่มีความกล้าหาญ จั๊จจิงและฉู่ฉ่ง ลงมาทางใต้กับเขา 3 ปีต่อมา เขาได้สอนเพลงพลองตระกูลหยู่ให้แก่พวกเขา ท่วงท่าของเพลงพลองนี้อ้างอิงมาจากกระบี่ยาวจิงฉู่และเพลงหอกตระกูลหยาง

3 ปีต่อมา พระทั้งสองก็ไปยังเส้าหลิน และเปิดสอนสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้มา

13 ต่อมา จั๊จจิงได้พบกับหยู่ต้าโหยวอีกครั้ง และบอกว่าเขาว่า ฉู่ฉ่งได้แก้ไขสิ่งที่เขา และเผยแพร่ให้กับเหล่าพระคนสนิท

ด้วยสิ่งนี้ จะเห็นได้ว่า เพลงตะบองเส้าหลิน ได้รับประโยชน์จากคำสอนของหยู่ต้าโหยว

แน่นอนว่า ศิลปะการต่อสู้เป็นเพียงส่วนเล็กๆ ของเขา ส่วนที่สำคัญก็คือความสามารถในการบัญชาการสงครามทางเรือของเขา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการต่อสู้กับเหล่าโจรสลัด เมื่อกล่าวถึงความสำเร็จในสงครามของหยู่ต้าโหยว ทุกคนจะต้องคิดถึงปัญหาโจรสลัดในสมัยราชวงศ์หมิง

ในช่วงสิ้นสุดราชวงศ์หยวน นักรบญี่ปุ่นบางส่วน ได้เดินทางข้ามทะเลมายังแผ่นดินจีน การรุกรานของเหล่าโจรสลัด เริ่มต้นก่อนสมัยราชวงศ์หมิง เมื่อถึงรัชสมัยของจักรพรรดิเจียจิง ความแข็งแกร่งของราชวงศ์หมิงจางหายไป และเหล่าเสนาบดีที่น่ารังเกียจเป็นผู้ปกครองประเทศ สงครามและความขัดแย้งเต็มอยู่ทั่วทุกพื้นที่ ทำให้เกิดปัญหาโจรสลัดขึ้นมา

เนื่องจากความก้าวหน้าทางเศรษฐกิจด้านการค้า การค้าจึงเติบโตและรุ่งเรืองอย่างมาก ข้อตกลงทางการค้าทั้งหมดทางทะเลทำกำไรได้อย่างมหาศาล แต่เนื่องจากคำสั่งห้ามทำการค้าของราชวงศ์หมิง การค้ากับประเทศอื่นจึงถูกระงับ

มันทำให้ ชา, เครื่องลายคราม และผ้าไหม ถูกขายได้ในราคาสูง ถ้าส่งผ้าไหมไปยังหนานหยางได้ มันจะมีราคาเพิ่มขึ้นถึง 10 เท่า ด้วยเหตุนี้เอง พ่อค้าชาวจีนบางคน หรือโจรสลัดอย่าง หวังจี๋ และสฺวี่ไห่ เริ่มเจรจากับโจรสลัดญี่ปุ่น เพื่อสร้างผลประโยชน์ร่วมกัน โดยการลักลอบทำการค้า

พ่อค้าเหล่านี้จึงกลายเป็นส่วนหนึ่งของโจรสลัดญี่ปุ่น ที่ถูกกล่าวถึงในประวัติศาสตร์ราชวงศ์หมิง จากกลุ่มโจรสลัดนี้ทั้งหมด มีชาวญี่ปุ่นจริงๆ เพียง 3 ส่วน ขณะที่เป็นชาวจีนถึง 7 ส่วน

ด้วยเหตุนี้ จึงมีกลุ่มขุนพลเกิดขึ้นมาต่อสู้กับโจรสลัดญี่ปุ่น

ที่มีชื่อเสียงมากที่สุดก็คือ ฉี่จี้กง ซึ่งถูกเรียกว่า เป็นวีรบุรุษของ
ประชาชน

หยาต๋าโหยวที่เกิดในยุคเดียวกันนั้น ใช้เวลาของเขาต่อสู้กับโจรสลัด
ญี่ปุ่นอยู่ตลอด กองทัพของพวกเขาเป็นที่หวาดกลัวของศัตรู จนทั้งสอง
ถูกเรียกว่า กองทัพมังกรหยา และกองทัพพยัคฆ์ฉี่ พวกเขาได้กวาดล้าง
โจรสลัดญี่ปุ่นที่ก่อปัญหามานานหลายปี

ที่น่าแปลกใจก็คือ ความสำเร็จจำนวนมากของเขา ถูกโอนถ่ายให้กับคน
อื่นๆ และเขาไม่ได้รับตำแหน่งข้าราชการใดๆ อย่างไรก็ตาม เขาไม่
สนใจเรื่องดังกล่าว และยังคงตั้งใจสังหารโจรสลัดญี่ปุ่นต่อไป

ขุนพลเช่นนี้มีเพชรที่แท้จริง

.....

ในวันนั้น โอหยางโซวได้ทำการแต่งตั้งหยาต๋าโหยว

เขาได้รับการแต่งตั้งเป็นขุนพลแห่งกองเรือหย่าซาน และเขาได้รับ
ตำแหน่งขุนพลชั้น 3 ฉายาขุนพลพิทักษ์ทะเล ด้วยเหตุนี้ จากกองเรือทั้ง
สี่ จึงเหลือเพียงกองเรืออ่าวเป่ย์ไห่เท่านั้นที่ยังไม่มีขุนพลเรืออย่างเป็นทางการ

กล่าวตามเหตุผลแล้ว ลักษณะพิเศษของหยาต๋าโหยวมีผลในการ
เผชิญหน้ากับโจรสลัดญี่ปุ่น ลักษณะพิเศษของเขามุ่งเป้าไปที่กองทัพ

ญี่ปุ่น อย่างไรก็ตาม น้ำหนักของญี่ปุ่นนั้นอยู่ห่างไกลจากดินแดนซาน
ไห่มากเกินไป ลักษณะพิเศษของเขาจึงไม่อาจจะใช้งานได้อย่างเต็มที่
ดังนั้น โอหยางโซวจึงทำได้เพียง แต่งตั้งเขาเป็นขุนพลเรือแห่งกอง
เรือหย่าซานก่อน แล้วค่อยเปลี่ยนแปลงในอนาคต โอหยางโซวเชื่อว่า
วันที่กองทัพเรือญี่ปุ่นจะโจมตี คงจะอยู่ไม่ไกลเกินไปนัก

.....

...

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 5 วันที่ 10

ณ อ่าวสิงโจว

กองเรือเดินทางพร้อมแล้ว และพวกเขาออกเดินทางอีกครั้ง

จากอ่าวเป่ย์ไห่ พวกเขาผ่านช่องแคบมะละกา เข้าสู่มหาสมุทรอินเดีย
ซึ่งเป็นมหาสมุทรที่กว้างใหญ่และไม่มีที่สิ้นสุด

ขณะที่กองเรือเดินทางถูกรั้งไว้ในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ราว 1 เดือน
พวกเขาจึงต้องเร่งเดินทางไปให้ถึงทะเลแดงก่อนที่ฤดูร้อนจะสิ้นสุดลง
ด้วยเหตุนี้ โอหยางโซวจึงไม่ได้วางแผนที่จะสร้างความสัมพันธ์ใดๆกับ
อินเดียในเวลานี้

กองเรือเดินทางใช้ระยะเวลาสั้นเพียง 2 วัน ในศรีลังกา และอินเดียทางใต้ เพื่อเติมเต็มเสบียงและทรัพยากร จากนั้น พวกเขาก็ออกเดินทางอีกครั้ง เป้าหมายต่อไปของพวกเขาก็คือ โซมาเลีย บริเวณอ่าวเอเดน

โอหยางโซววางแผนที่จะข้ามช่องแคบแมนเดบโดยตรง และเข้าสู่ทะเลแดง หลังจากแวะพักที่โซมาเลียแล้ว

การเดินทางจากช่องแคบมะละกามายังช่องแคบแมนเดบ เป็นส่วนที่ยาวที่สุดในการเดินทางครั้งนี้ แม้แต่ในโลกจริงมันก็ยังไกลถึง 6,000-7,000 กิโลเมตร

แผนที่เกมส์ขยายขึ้น 10 เท่า ทำให้ระยะของมันขยายขึ้นจนน่าตกใจ

ด้วยความเร็วของเรือโบราณ พวกเขาจะต้องใช้เวลาอย่างน้อย 3 เดือน สำหรับการเดินทางนี้

หากพิจารณาการเดินทางทั้งหมด รวมการเดินทางจากอังกฤษกลับจีน ด้วยแล้ว พวกเขาจะต้องใช้ระยะเวลาไม่น้อยกว่า 1 ปี เนื่องจากเกมส์มีระยะเวลาเพียง 10 ปี ซึ่งจะหมายความว่า การค้าข้ามทวีปจะไม่สามารถทำได้ตามปกติ

ในโลกจริง การเดินทางรอบหนึ่งจะต้องใช้เวลา 2 เดือน

เห็นได้ชัดว่าโกอาไม่ต้องการทำสิ่งที่ยากลำบากเกินไปให้กับผู้เล่น ในความเป็นจริง หลังจากที่กองเรือเข้าสู่ทะเลเปิดแล้ว พวกเขาก็เข้าสู่โหมด

การเล่นเรือเร็ว การเดินทางข้ามมหาสมุทรอินเดีย ใช้เวลาเพียง 20 วันเท่านั้น มั่นนำอัศจรรย์อย่างมาก

.....
...

โกอา ปีที่ 3 เดือนที่ 6 วันที่ 11

กองเรือเดินทางมาถึงไซมาเลีย และแวะพักที่ท่าเรือเบอร์เบร่า

ท่าเรือเบอร์เบร่าตั้งอยู่ทางตะวันตกเฉียงเหนือของไซมาเลีย และอยู่ทางตะวันตกเฉียงใต้ของอ่าวเอเดน ไม่ไกลจากนั้น เป็นท่าเรือจิบูตีที่อยู่ทางใต้ของอ่าว และเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดในทางเหนือของไซมาเลีย

เมื่อนึกถึงไซมาเลีย ก็ต้องกล่าวถึงโจรสลัดไซมาเลีย

โจรสลัดไซมาเลียมีอยู่ทุกที่ในอ่าวเอเดน พวกเขาทั้งปล้นและลักพาตัวผู้คน พวกเขาเป็นอาชญากรที่เชี่ยวชาญการปล้นเรือ เพื่อความร่ำรวยของพวกเขา

อ่าวเอเดนตั้งอยู่ระหว่างมหาสมุทรอินเดียและทะเลแดง มันเป็นจุดแวะพักสำคัญ ในการออกเดินทางผ่านทะเลแดงหรือคลองสุเอซ เข้าสู่มหาสมุทรแอตแลนติก ดังนั้น มันจึงเป็นจุดยุทธศาสตร์ที่สำคัญ

เรือจำนวนมากไหลผ่านเข้าสู่อ่าวเอเดน

ในเวลาเดียวกัน ทะเลโซมาเลียนั้นค่อนข้างแคบ มันจึงเป็นจุดที่เหมาะสมสำหรับการทำกิจกรรมของเหล่าโจรสลัด

สถานการณ์ดังกล่าว ทำให้มีกลุ่มโจรสลัดจำนวนมากเกิดขึ้นมาที่นี้ ในโลกจริง ผลกระทบจากโจรสลัดโซมาเลียต่อประเทศต่าง ๆ นั้นมีน้อยมาก อย่างไรก็ตาม ในเกมส์ โกอาได้นำเพียงส่วนหนึ่งของประวัติศาสตร์มา

ดังนั้น ขณะที่กองเรือเดินทางเข้าสู่อ่าวเอเดน โอหยางโซวจึงเตือนเจิ้งเหอให้ตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา แต่มันกลับแปลกประหลาดเป็นอย่างมาก จนกระทั่งพวกเขาขึ้นฝั่ง พวกเขา ก็ยังคงไม่ถูกโจมตี

“บางที พวกโจรสลัดเห็นว่าพวกเราเป็นเรือรบ พวกมันจึงไม่กล้าเข้าใกล้?” เจิ้งเหอสรุป

โอหยางโซวไม่แน่ใจ “มันก็อาจจะเป็นไปได้ ถึงอย่างนั้น พวกเราก็ไม่อาจจะประมาทได้ หลังจากเติมเต็มเสบียงและทรัพยากรแล้ว พวกเราจะออกเดินทางทันที พวกเราจะผ่านเข้าสู่ทะเลแดงในครั้งเดียวเลย”

“ขอรับท่านลอร์ด!”

เจิ้งเหอรับคำสั่งและเริ่มจัดการกับเสบียงและทรัพยากร

ในเรื่องการจัดหาเสบียงและทรัพยากร เจิ้งเหอเป็นผู้เชี่ยวชาญในด้านนี้ โอหยางโซวจึงไม่จำเป็นต้องกังวลใดๆ

หลังจากใช้เวลาอยู่บนเรือมานาน โอหยางโซวก็รู้สึกอึดอัดเล็กน้อย
หลังจากเรือรบเข้าเทียบท่าแล้ว เขาจึงนำองครักษ์ส่วนตัวกลุ่มเล็กๆ
ออกมาเดินรอบๆท่าเรือ

ท่าเรือเบอร์เบร่าเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมของอุตสาหกรรมการเลี้ยง
สัตว์ในโซมาเลีย ทุกๆปี คนเลี้ยงสัตว์จำนวนมากจะมาชุมนุมกันที่นี่
เพื่อขายสัตว์ของพวกเขา

เมื่อเข้าไปในท่าเรือ พวกเขาก็เห็นคนเลี้ยงสัตว์จำนวนมาก กำลังต้อน
สัตว์ของพวกเขา และพวกเขายังเห็นเหล่าพ่อค้าด้วย

ท่าเรือสกปรกมาก มันมีหลุมบ่อจำนวนมาก พร้อมทั้งมีของเสียจาก
สัตว์กระจายอยู่ทั่วไป ท่าเรือเบอร์เบร่าด้านนี้ของพวกเขา นี่มันไม่
เหมาะจะใช้เป็นที่สำหรับพักผ่อนเลย

โอหยางโซวเดินได้ไม่ถึง 10 นาที ก็รู้สึกอยากจะกลับไปเรือ กลิ่นใน
อากาศนั้นยากที่จะรับได้จริงๆ

“ท่านลอร์ด ที่นั่นมีโรงเตี๊ยมอยู่ด้วย!” ดวงตาของเฉินต้าเมิ่งเฉียบคม
อย่างมาก

โอหยางโซวเงยหน้าขึ้น เขามองเห็นอาคารสามชั้น ที่มีป้ายเบียร์อยู่ที่
หน้าประตู ก่อนที่พวกเขาจะเข้าไปใกล้ พวกเขาก็ได้ยินเสียงดังจาก
ภายใน มันเป็นโรงเตี๊ยมอย่างไม่ต้องสงสัย

“ไปเถอะ หาอะไรดื่มกัน!”

โอหยางโซวอยากผ่อนคลาย และนอกเหนือจากการดื่มแล้ว เขายังรวบรวมข้อมูลจากในโรงเตี๊ยมได้อีกด้วย

TWO Chapter 640 บรรยายภาคในประเทศต่างชาติ

ณ โรงเตี๊ยมเบอร์เบร่า

เหมือนกับโรงเตี๊ยมในท่าเรืออื่นๆ โรงเตี๊ยมเบอร์เบร่าก็เต็มไปด้วยหญิงสาวที่แต่งตัวยั่ววน, ขี้เหล้า และคนหลากหลายประเภท

แสงสลัวๆ กลิ่นเบียร์กระจายอยู่ทั่วไป เหล่านี้เป็นภาพของโรงเตี๊ยมอย่างแท้จริง

แม้ว่าโอหยางโซวจะเดินเข้าไปเงียบๆ ก็มีเสียงการพูดคุยเบาบางดังบ้างทั่วทั้งโรงเตี๊ยม

นี่เป็นครั้งแรกที่โรงเตี๊ยมเบอร์เบร่า ได้ต้อนรับแขกชาวเอเชีย พร้อมกับอุปกรณ์ที่ครบครันขององค์กรส่วนตัว และพวกเขาก็สวมผ้าคลุมองค์กรซึ่งความศักดิ์สิทธิ์สีแดง ทำให้พวกเขาดูเหมือนกับคนที่แข็งแกร่ง

จึงเป็นธรรมดาที่พวกเขาจะเป็นที่สะดุดตา

ช่วงเวลาที่พักพวกเขาเข้าไป นายกององครักษ์ส่วนตัว เงินต้าเมิ่ง ได้หยิบผ้าผืนใหญ่ออกมาปูโต๊ะ แล้วเชิญให้โอหยางไชวนั่ง

“ยินดีต้อนรับนายท่าน ท่านต้องการจะดื่มอะไรหรือไม่?” ในทันที มีหญิงสาวทรงเสน่ห์เข้ามาหาพวกเขา หน้าอกขนาดใหญ่ของเธอส่ายไปมาขณะที่เธอเดินเข้ามาและกล่าวกับพวกเขา มันน่าดึงดูดเป็นอย่างมาก

โอหยางไชวหยิบเหรียญทองออกมา วางลงไปในร่องอกของเธอ ขณะที่เขายิ้มและกล่าวว่า “ขอไวน์กล้วย 1 เหยือก และเนื้อวัวจานใหญ่ 2 จาน”

“ว้าว!”

เสียงอึกทึก ดังไปทั่วโรงเตี๊ยมทันที เพียงชั่วครู่เดียว โอหยางไชวได้ขจัดความหวาดหวั่นของชาวพื้นเมือง พวกเขาได้ยอมรับการปรากฏตัวของเขาแล้ว

สิ่งที่โอหยางไชวสั่งนั้น มันมีความหมายบางอย่าง

กล้วยเป็นผลิตภัณฑ์การเกษตรหลักของโซมาเลีย มันมีขนาดใหญ่ เนื้อหนาและมีรสชาติหวาน ในตลาดโลก มันได้ชื่อว่าเป็นกล้วยหอมที่หวานที่สุดในโลก

ดังนั้น เมื่อชาวโซมาเลียจะต้อนรับแขกของพวกเขา โต๊ะจะเต็มไปด้วยกล้วย มีทั้งกล้วยสด, กล้วยกล้วย, เค้กกล้วย, ไวน์กล้วย และอื่นๆ

ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาหลักของโซมาเลีย กว่า 99% ของประชากร ศรัทธาศาสนานี้ ดังนั้น ในพื้นที่มุสลิมเช่นนี้ พวกเขาจะไม่สามารถกินเนื้อสัตว์อย่าง หมู, ม้า และอูฐได้

การสังเวยวัวของโอหยางโซว เป็นการให้ความเคารพแก่พวกเขา

นี่คือในโรงเตี๊ยม ไม่อย่างนั้น พวกเขาอาจจะไม่แม้แต่จะดื่มได้ และเหล่าหญิงสาวทั้งหมดในโรงเตี๊ยมก็เป็นยิปซี ไม่อย่างนั้น พวกเธอคงไม่เปิดกว้างและอาจหาญเช่นนี้

สำหรับคนที่มีเงินเป็นสิบล้านเหรียญทองอย่างโอหยางโซว เงินเพียง 1 เหรียญทอง ไม่ได้มีอะไรเลย

แต่สำหรับหญิงสาวเหล่านี้ เงิน 1 เหรียญทอง คิดเป็นเงินเดือนถึงครึ่งเดือนของพวกเธอ สำหรับโรงเตี๊ยมขนาดเล็กเช่นนี้ มันถือเป็นทริปก้อนโตเลยทีเดียว

เมื่อรวมกับความหล่อเหลาและความสุภาพของโอหยางโซว มันทำให้หญิงสาวยิปซีคนนั้นตกหลุมรักเขา เธอยิ้มหวานให้กับเขา และเธอไม่ลืมที่จะขยิบตาให้กับเขา “โปรดรอซักครู่!”

“ไว้ว หัวใจของคาริน่าสั่นไหวแล้ว!” บางคนล้อเลียน

“ไอ้ชี้เมาดีแลน ระวังตุตของนายไว้!”

คาริน่าอาจดูเหมือนเด็กสาวอ่อนโยนต่อหน้าโอหยางโซว แต่ลึกๆแล้ว เธอเป็นคนที่เหี้ยมโหดมาก เธอเป็นดังกุหลาบที่มีหนามแหลมคม

ฮ่าฮ่า!

เมื่อพวกเขาเห็นดีแลนโดนตำหนิ คนอื่นในโรงเตี๊ยมก็หัวเราะเยาะเย้ย เขา

ขณะที่โรงเตี๊ยมฟื้นคืนจากความวุ่นวาย ทุกคนก็กลับไปสนทนาในเรื่องของตัวเอง ดูเหมือนว่าโอหยางโซวจะไม่สนใจอะไร แต่ในความเป็นจริงแล้ว ทุกเรื่องที่พวกเขาคุยกันในโรงเตี๊ยม ไม่มีเรื่องไหนหลุดรอดไปจากตาและหูของเขาได้เลย

“เจ้าได้ยินหรือไม่? ริดได้เผชิญกับปัญหาบางอย่าง”

“โจรสลัดอีกแล้วหรือ?”

“ถ้าไม่ใช่พวกมันจะใครอีกล่ะ?”

“เหื่อ ในช่วงเวลาเช่นนี้ ข้าไม่กล้าจะออกไปหาปลาแล้ว พวกโจรสลัดมันอาละวาดมากเกินไป”

“ข้าได้ยินมาว่า กลุ่มทหารรับจ้างการล่าเสือดาว กำลังรวบรวมกลุ่มผู้เล่น เพื่อไล่ล่าโจรสลัด”

“ข้าหวังว่าพวกเขาจะทำสำเร็จ!”

ดูเหมือนว่า แม้แต่ผู้เล่นโซมาเลียเองก็กำลังเผชิญกับภัยคุกคามจากโจรสลัด โอหยางโซวยังคงขบคิด เขากังวลมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับความเจ็บสงบที่กองเรือเผชิญมา

หลังจากนั้นชั่วครู่ คารีนาก็นำไวน์กลัวยและเนื้อวัวมา ก่อนจะถามเขาเบาๆว่า “นายท่าน คินนี่ท่านว่าหรือไม่? ข้าอยากจะดื่มกับท่าน” ขณะที่เธอกล่าว เธอก็ทำการยั่วยวนโอหยางโซว

หญิงสาวยิปีสินั้นไม่ชอบช่อนอารมณ์ของพวกเขา เมื่อพวกเขาชอบใคร พวกเขาเธอก็จะแสดงออกมาให้เห็น

“ข้าต้องขอโทษด้วย ข้าจะต้องออกเรือในช่วงบ่าย” โอหยางโซวยิ้ม และปฏิเสธข้อเสนอของเธอ

“ช่างน่าเสียดายยิ่งนัก!” คารีนารักษาamarยาท และไม่ตำหนิเขา

“น่าเสียดายที่ข้าต้องพลาดสาวงามเช่นเจ้า!”

โอหยางโซวหยิบแก้วไวน์กลัวยขึ้นมาดื่ม เพื่อแสดงความขอบคุณ

.....

.....

ในแผ่นดินต่างประเทศนี้ เขากินเนื้อละติ่มไวน์กล้วยที่พิเศษนี้ซ้ำๆ โอ
หยาางโหวดี้มด้าไปกับบรรยากาศของต่างประเทศ หลังจากนั้นไม่นาน
เขาก็ลุกขึ้นและออกไป

เมื่อเดินมาถึงมุมหนึ่งของถนน เฉินต้าเมิงก็เข้ามากระซิบว่า “ท่านลอร์ด
พวกเราถูกติดตาม”

“ไม่ต้องกังวล”

ขณะที่พวกเขาอยู่ในโรงเตี๊ยม โอหยาางโหวดี้สังเกตเห็นว่า มีชาย 2 คน
จ้องมองมาที่พวกเขา

โอหยาางโหวดี้เดินไปที่ชอยเล็กๆ ได้ครึ่งทาง ก่อนจะหันกลับมาและกล่าว
ขึ้นมาทางชอยที่ดูเหมือนจะว่างเปล่าว่า “เฮ้เพื่อน แสดงตัวออกมา ถ้ามี
อะไรก็กล่าวออกมาได้”

หลังจากผ่านไปราว 2 นาที ชายหนุ่ม 2 คน ก็เดินออกมาจากมุมถนน

“ท่านคือลอร์ดแห่งเหลียนโจว จากประเทศจินไซหรือไม่?”

หนึ่งในนั้นถาม

“ถูกต้อง!”

ด้วยความรู้สึกปีติยินดี หนึ่งในพวกเขากล่าวขึ้นว่า “พวกเรามาจากกลุ่ม
ทหารรับจ้างการล่าเลือดดาว”

“โอ้?” โอหยางโชวสนใจในทันที “แล้ว พวกเจ้าตามข้ามาทำไม?”

“พวกเราต้องการเชิญท่านไปยังฐานของพวกเรา” พวกเขาส่งบัตรเชิญให้เขา “ท่านผู้นำกิลด์ของพวกเราต้องการจะพบท่าน”

โอหยางโชวคิดถึงเกี่ยวกับมันแล้วยิ้มออกมา “แน่นอน นำทางไป”

“ท่านลอร์ด!” เงินต้าเม็งรู้สึกกังวลเล็กน้อย และพยายามจะหยุดเขา พวกเขาอยู่ในพื้นที่ที่ไม่คุ้นเคย การตอบรับคำขอดังกล่าวอันตรายเกินไป

โอหยางโชวเหลือบมองเขา แล้วเดินตามผู้เล่นทั้งสองไป เมื่อเงินต้าเม็งเห็นเช่นนั้น เขาก็ทำได้เพียงยอมทำตามเท่านั้น ไม่นานหลังจากนั้น ทหารองครักษ์นายหนึ่งก็แยกตัวออกไป

ในชีวิตที่แล้วของเขา โอหยางโชวมีความทรงจำเกี่ยวกับผู้เล่นโซมาเรีย ในปฏิบัติการไล่ล่าโจรสลัดขนาดใหญ่บ่อยมาก และน่าเสียดาย ในตอนนั้น ปฏิบัติการดังกล่าวล้มเหลว

สายลับได้เปิดเผยแผนการให้กับพวกโจรสลัด ส่งผลให้เกิดการชุมนุมที่ดี

ในระหว่างการสู้รบนั้น กองทัพเรือโซมาเรียถูกบดขยี้ หากปราศจากการเหนี่ยวรั้งนี้ โจรสลัดจำนวนมากจะก่อตัวขึ้น และพวกเขาจะยิ่งอาจหาญมากขึ้นในอ่าวเอเดน

หากดินแดนซานไห่ต้องการจะเปิดเส้นทางการค้ากับตะวันตก พวกเขาจะต้องมีเส้นทางที่ปลอดภัยและเชื่อถือได้

กลุ่มทหารรับจ้างการล่าเสือดาวจะออกไปจัดการกับโจรสลัด มันเป็นเรื่องที่ดินแดนซานไห่ต้องการ

ดังนั้น โหหยางโชวจึงไม่มีเหตุผลที่จะปฏิเสธคำเชิญนี้

กลุ่มทหารรับจ้างการล่าเสือดาว เป็นกิลด์ที่ใหญ่ที่สุดในไซมาเลีย ฐานของพวกเขาตั้งอยู่ในเมืองหลวงโมกาดิซุของไซมาเลีย ผู้นำกิลด์ชื่อว่า ฟาร์ราห์ เพื่อโจมตีโจรสลัด ฟาร์ราห์ได้เดินทางมาที่ท่าเรือเบอร์เบร่าโดยตรง

สำหรับปฏิบัติการไล่ล่าโจรสลัดนี้ ชาวไซมาเลียได้ส่งคนชั้นสูงทั้งหมดของพวกเขาเข้าร่วมด้วย เหล่าลอร์ดที่อยู่ใกล้ทะเลมอบเรือรบให้ ส่วนเหล่าผู้เล่นนักผจญภัยก็ทำหน้าที่เป็นแนวหน้า

เหล่าลอร์ดและผู้นำกิลด์ ได้จัดตั้งกองทัพพันธมิตร ที่มีกำลังพลมากถึง 150,000 นาย

ฐานที่พวกเขากล่าวถึงก็คือ ศูนย์บัญชาการกองทัพพันธมิตร

“ลอร์ดแห่งเกลียนโจว ข้าได้ยินชื่อของท่านมานานแล้ว!”

เมื่อได้รับข่าว ฟาร์ราห์รีบออกมาต้อนรับโหหยางโชวด้วยตัวเอง

“ที่เข้ามาแผ่นดินของท่าน ไม่ได้มีเจตนาจะก่อให้เกิดความกังวลใดๆ” โอ
หยางโชวตอบ

“เชิญ!”

ฟาร์ราห์ปฏิบัติอย่างอบอุ่น เขาจับมือของโอหยางโชว และนำเข้าไปใน
ศูนย์บัญชาการ

การเข้ายึดสิงคโปร์ ทำให้กองเรือเดินทางของดินแดนซ่านไห่ เป็นที่
สนใจของทุกคน

โอหยางโชวได้แพร่กระจายข่าวออกไปว่า เขาต้องการจะเป็นลอร์ดคน
แรกที่ทำการผจญภัยข้ามมหาสมุทรในฟอรัม นอกจากนี้ เขายังได้กล่าว
อีกว่า เป้าหมายสุดท้ายของเขาในการเดินทางครั้งนี้ก็คือ อังกฤษ ด้วย
เหตุนี้เอง ประเทศต่างๆที่อยู่ริมทะเลจึงให้ความสนใจกับพวกเขามาก
ขึ้น

ดังนั้น เมื่อกองเรือเดินทางมาถึงท่าเรือเบอร์เบร่า ธงมังกรทองที่น่า
สะดุดตา ได้ดึงดูดสายตาของเหล่าผู้เล่นทันที

ธงมังกรทองของดินแดนซ่านไห่มีชื่อเสียงไปทั่วโลก

ฟาร์ราห์ ในฐานะอัครพิชเจ้าถิ่น จึงเป็นธรรมดาที่เขาจะได้รับข่าว
ดังกล่าว ในขณะที่เขากำลังคิดหาวิธีที่จะติดต่อกับพวกเขา โอหยางโชว
ก็ได้เข้าไปในโรงเตี๊ยม และถูกพบเห็นโดยสมาชิกในกิลด์ของเขา

เหตุผลที่ฟาร์ราห์แสดงความอบอุ่นออกมาเช่นนั้นชัดเจน เห็นได้ชัดว่า เขาต้องการให้กองเรือเดินทางเข้าร่วมปฏิบัติการไล่ล่าโจรสลัดของพวกเขา

การมาถึงของโอหยางโซว ทำให้แต่ละคนแสดงออกแตกต่างกันไป บางคนก็อยากรู้ อยากเห็น และบางคนก็ไม่พอใจ

การเข้ายึดครองสิงคโปร์ เป็นการนองเลือดที่เกิดขึ้นจริง จากกองเรือเดินทางของดินแดนซานไห่ พวกเขาเป็นกองกำลังรุกราน พวกเขาไม่ใช่พวกที่รักสงบอย่างแท้จริง

โชคดีที่ฟาร์ราห์มีศักดิ์ศรีสูงอย่างมากในโซมาเลีย จึงไม่มีใครก็ออกมาและสร้างความวุ่นวาย

พวกเขากำลังประเมินเขา แล้วเขาจะไม่ประเมินพวกเขาเลยหรือ? ในชีวิตที่แล้วของเขา การเปิดเผยแผนการนี้มาจากหนึ่งในพวกเขา ไม่อย่างนั้น เหล่าโจรสลัดจะได้รับข้อมูลที่ครบถ้วนได้อย่างไร น่าเสียดาย โอหยางโซวไม่รู้ว่าคนๆ นั้นเป็นใคร

ทั้ง 2 ฝ่าย เพิ่งมาพบกัน พวกเขาไม่ไว้วางใจกันและกัน พวกเขาต้องการใช้ประโยชน์จากกันและกัน เพื่อผลประโยชน์ของพวกเขา ดังนั้น โอหยางโซวจึงไม่ได้คิดที่จะถล่มลึกเข้าไปในปฏิบัติการของพวกเขา

โอหยางโซวสัญญาเพียงว่า ถ้ากองทัพพันธมิตรให้ตำแหน่งที่ดีแก่
ดินแดนซานไห่เท่านั้น กองเรือเดินทางถึงจะยินดีเข้าช่วยเหลือ

แน่นอนว่า มันจำกัดเฉพาะการเข้าช่วยเหลือเท่านั้น กองทัพพันธมิตรไม่
อาจจะสั่งพวกเขาได้

ฟาร์ราห์พอใจกับเรื่องนี้ แต่แน่นอนว่า ป่าใหญ่มีนกอยู่ทุกชนิด จึงไม่
แปลกที่จะมีบางคนไม่พอใจวิธีการของโอหยางโซว “เจ้าหญิงผยอง
เกินไปแล้ว พวกเจ้าจะไม่ฟังคำสั่งกองทัพพันธมิตรของพวกเราได้
อย่างไรงั้น?”

เมื่อโอหยางโซวได้ยินเช่นนั้น ดวงตาของเขาก็กลายเป็นเย็นชา เขามอง
ไปที่ฟาร์ราห์ เขาไม่ได้กล่าวสิ่งใด แต่เห็นได้ชัดว่าเขาไม่พอใจกับ
คำถามเด็กๆเช่นนี้

“ดีด้า ขอโทษท่านลอร์ดแห่งเกลียนโจวเดี๋ยวนี” ฟาร์ราห์ตำหนิเขา

ดีด้ายังคงไม่พอใจ “ข้าผิดอะไร ทำไมข้าจะต้องขอโทษ?”

“เจ้า!” ฟาร์ราห์โกรธเป็นอย่างมาก เขารู้สึกว่าเขาสูญเสียใบหน้าของ
เขาต่อหน้าแขกของเขา “ดีด้า ข้าจะกล่าวชัดๆ ขอโทษเดี๋ยวนี
ไม่อย่างนั้น ข้าจะไล่เจ้าออกจากกองทัพพันธมิตร”

“อะไรวะ?” ดีด้ากระโดดขึ้น คำกล่าวของฟาร์ราห์ทำให้เขาตกใจ เขาไม่
เคยคาดคิดเลยว่า ฟาร์ราห์จะขับไล่เขาออกไปเพราะคนนอก

คิดเกี่ยวกับมัน ถ้าเขาถูกขับไล่ออกจากกองทัพพันธมิตร เขาจะไม่สามารถเงยหน้าในวงการได้อีก